

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца **Веселин Мрдак,**
- пуномоћници оштећених **Наташа Кандић, Славица Јовановић,**
- сви оптужени и
- браниоци адвокати:

**Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића,
Игор Олујић бранилац опт.Милана Радојчића,
Војислав Вукотић бранилац оптуженог Жељка Крњајића,**

**Бранко Лукић бранилац оптуженог Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића,
Јасмина Живић бранилац оптуженог Дарка Перића,
Бранко Димић бранилац оптуженог Радисава Јосиповића,**

**Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића,
Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића,**

Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића,

Радослав Шошкић бранилац оптуженог Александра Николајидиса.

**Приступили су и сведоци Милосав Милутиновић,
Милорад Бошковић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕТРЕС ЈЕ ЈАВАН.

Главни претрес се наставља у 09,37 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зовите ове из режије, ови монитори нису укључени.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милутиновићу јесу ли Ваши лични подаци од оца Радише, сада сте пензионер?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса Ваљево, Булевар Војводе Мишића бр.10/3?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте Горња Трешњица, општина Љубовија, 1943. године?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

Са личним подацима као на записнику из истраге Ки.В.7/2007 од 10.07.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати ко су оптужени па ћете рећи суду да ли сте са неким у сродству или у завади Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Само познајем Димитријевића, а ове друге људе не познајем, не знам ни ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодрага Димитријевића, је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, њега познајем.

Са оптуженима несродан, није у завади. Не познаје никога од оптужених сем опт.Миодрага Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривином гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас, изволите.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да читам ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у октобру и новембру месецу 1991. године у месту Ловас. Иначе ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила при нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и догађај на тзв.минском пољу и страдање цивила на истом. Испричаћете суду шта је Вама у вези тога познато, суд има Ваше две изјаве, значи ово што сте дали истражном судији 10.07.2007. године, и пре тога сте у преткривичном поступку по захтеву Тужилаштва за ратне злочине давали 30.06.2006. године, Војно безбедносној агенцији.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам у овој јединици био начелник артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете и.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спустите микрофон и онда ћемо Вас боље чути, ја мислим да је боље да седнете, ово ипак ће да потраје.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па добро, нека када будем требао ја ћу да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам у овој бригади био начелник артиљерије, бригада се налазила у реону Товарника. Пре тога не бих сад неке проблеме којих је имала са бригадом, са бекством, одласком војника и тако даље, добили смо задатак да се изврши разоружавање паравојних формација Социјалистичке републике Хрватске на том простору. У том реону, значи у ширем реону села Ловас и том делу налазе се паравојне формације негде јачине око једне чете, наоружани, то су били наоружани цивили који су били наоружани са пешадијским наоружањем, лаким противоклопним наоружањем, осама и зољама, лаким артиљеријским оруђима, минобацачима 60 и 82 мм, снајперским пушкама, и у том периоду су вршили препаде на јединице Југословенске народне армије које су се кретале на комуникацији Шид-Товарник тамо преко Илаче и горе северно према Сотину. У тим дејствима су уништили једној јединици вишецевни ракетни бацач 128 «огањ», један тенк, мислим да су убијена три војника ту у том вишецевном ракетном бацачу, вршили су рушење шуме на релацији Товарник-Сотин, горе има шума се зове Јелаш, вршили су запречавање, сечу шуме и запречавање да јединице не могу да пролазе. Вршили су испаде на наше јединице остале које се налазе у том реону, и користили су, то је шума Јелаш је гледано из Шида према Дунаву са леве стране од села Ловас. Користили су ту шуму као погодну базу за прикривање и истрчавање, и дејство по колонама. Шума је доста велика, густа, и подесна је за таква дејства. Два крака пута која воде из села она су окренута према шуми и углавном су тај пут користили за долазак у шуму. Људи који су дејствовали су углавном били у цивилним оделима, цивили наоружани, примили оружје и дејствовали, а ми смо добили задатак да то, да се то разоружава. Ми као јединица нисмо имали задатак да сад ту чувамо територију, да разоружамо па да остајемо, ми смо имали неки посебан задатак а разоружање имале су власт у њиховом месту ту власт коју су имали. Ја као начелник артиљерије добио сам задатак да се не знам тачно сад време, прилично је то далеко било да би ја се сад тачно сетио кад је који дан био, кад је требало да се разоружају. Увече на састанку у команди бригаде је договорено, уствари наређено, да се иде у разоружавање тих људи горе, они су код сваког села, не само у том селу, него код сваког

села имали су испред села бункере и ровове, оне траншеје војничке чисто класичне траншеје по којима су се кретали. Траншеје су углавном у неким селима, ја не говорим сад конкретно за то село, али у неким селима су траншеје биле повезане са селом, директно са кућама. И са тог правца Товарника требало је да се иде да се разоружа, задатак је добила један ТО, један одред мени се чини да је из Товарника, одред ТО, и једна наша јединица с тим што те јединице наше наређено је да они не улазе у Товарник. И ми смо ујутру ишли, кренули на разоружавање, сећам се да је била магла, неко кишовито време, магловито. Ја сам наредио да се отвори ватра по том рову тамо који је улазио у село, ватра се отвара иначе та артиљеријска таква су правила, да она претходе јединици која прилази објекту који се напада или разоружава. И ми смо отворили ватру по том објекту, том рову. Пошто су то хаубице, ја сам то прошли пут рекао у истражном поступку, пошто су хаубице средство са којим се може и непосредно гађати, посредно, посредно се гађа по систему нишанција гледа у нишанску справу и гледа позади на објекат на кога нишани, а цев иде тамо где се шаље зрно. Друга оруђа за непосредна гађања нису дејствовале ни тенкови, ни хаубице, ни самохотке. Тако да је то рађено само са хаубицама у посебном гађању. Прошли пут ме је истражни судија питао да ли смо, да ли супадале гранате по селу, ја знам да смо ми то планирали по том рову, а могућност да борац погреша тамо на углумену даљинара, могуће је или да погреша да не скине онај чеп са гранате, па да уврне упаљач, па да одлети граната без упаљача и то је могуће, мислим то борац може да погреша зато што је то било мало, кад кажем борац, не мислим никакав борац него војник, послужилац тамо на хаубици. И ту војник могуће да је неки погрешао и да је то одлетело и у село, ми објекте у селу специјално ни цркву, поготово не посебна гађања, то се иначе и не практикује да се гађа, то иако оде граната може да погоди да се разумемо, није то немогуће, али то је мала вероватноћа. Обично се објекти за такво непосредно погађање гађају са оруђима за непосредно гађање, оруђима која имају велики брисани домет, односно почетну брзину и у брисаном домету. Пошто су тенкови и самохотке биле у том простору, оне нису дејствовале према томе само су хаубице гађале. Ми после тога смо остали доле, тенкови су остали без гађања горе на том платоу, јединица је отишла, тај одред ТО је отишао горе у село, како су они разоружавали, шта су радили то ми није познато, знам да су то разоружавали горе, скупљали оружје, и тако. Ми смо

имали задатак неки други према Винковицима и према горе Петровцима и сећам се да смо, мислим да је то то било, нисам баш сигуран за то. Били смо на извиђању кад смо се увече вратили, известили су команданта да је дошло до повређивања војника, људи у минском пољу. Ја лично горе нисам био у том минском пољу, нисам том присуствовао зато што сам ја имао обавезе не због тога што нисам хтео да пристанем, него зато што имао сам моје обавезе друге око тих јединица. Тај извештај о повређивању људи је послат команди дивизије, извештена је команда дивизије, послат је командир дивизије, шта су они предузели стварно нисам у току. После разоружавања горе, мислим да је нека европска мисија, не знам који је ниво тих међународних институција долазио горе у село, није ми то познато и да су то обилазили, да су то, неки су из команде бригаде ишли, кажу да су то горе нашли, да је то све у реду, да то функционише. Ја то заиста не знам, нисам се бавио тиме, зато што сам имао неке моје послове око артиљерије. Иначе, јединице артиљеријске су биле размештене, противоклопни дивизион је био северно од Товарника, код репетитора, ако је неко био ту је био размештен противоклопни дивизион, хаубички дивизион био размештен, ко зна где је железничка станица у Товарнику па југозападно од железничке станице. И хаубички дивизион је искључиво служио за подршку посебним гађањем. Тежиште дејства са хаубичким дивизионом, са хаубицама је био по шуми Јелаш, ем смо то ми планирали и то смо добијали од претпостављене команде по тој структури артиљеријској, значи како постоји команда, мени је као начелнику артиљерије претпостављени начелник штаба, он има штаб, у штабу смо ја и остали неки родовци и помоћници, који дајемо предлог како, шта да се ради, командант је на челу свих горе, с тим што ја по својој линији имам по стручној тој линији, имам надређенога и из више команде, значи вероватно и они имају неке своје обавештајне податке где, шта, како, и да само са својом артиљеријом као орган у вишој команди има јединицу исто артиљеријску којом он командује, а истовремено је стручно, стручно значи надређен мени и даје мени задатке да ја остварим, с тим да ја то упознајем у мојој команди. Највише смо по тој шуми Јелаш дејствовали. Е, толико ја што могу да вам кажем. Нисам вам рекао поред ових људи који су повређени, био је повређен и један наш старешина, дејствовали су на њега кад је снабдевао тамо једну јединицу са храном, тамо су га повредили и оштетили пинц гауер. Сад ја могу још да вам пре самог тог догађаја, ја сам укратко рекао

о догађају самом, о освајању Ловаса, разоружавања и тако даље, а пре тога ми смо имали, ја сад говорим за мене као начелника артиљерије, имао сам нека два проблема крупна, први проблем је што су део војних обвезника, ви знате да кад је била та бежанија људи, да су побегли и да је остао мали број људи код средстава, а у артиљерији су средства доста, не бројна, него таква су да захтевају осплуживање људи, средство без људи не може. Тако да смо имали мали број људи и други проблем је како обезбедити да се извршавају други задаци које добијамо са таквим малим бројем. Тако да, не само мени, него и осталим органима у команди бригаде и команди бригаде је то било присутно, тако да нама само та територија где смо се налазили, утицала је то убацивање тих паравојних јединица што то омета стално. Ту је могућност да ти нанесе губитке, да ти убијен човека и тако. Ето толико ја сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад ће странке у поступку да вам постављају питања. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте нам вашу функцију у то време начелник артиљерије друге бригаде.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком сте чину били и јесте ли били активни официр или резервни?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Активни официр, потпуковник сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ви дошли на тај простор Товарника и?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ми смо дошли тамо отприлике крајем септембра, негде ту, не знам сад тачно, немам тих података код себе никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се. Седите, нема потребе да стојите.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па мислим врло ми је непристојно да седим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је непријатно, боље ће вас сви чути, овако се људи напрежу да вас чују, спустите само мало, е тако.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Негде крајем септембра да смо дошли ту у тај простор Товарника, значи од Шида до Товарника и у Товарнику, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је бригада, броји некакв број људи.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој мери сте ви били тад попуњени у тој вашој бригади, поготово у вашем делу јединице?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Попуна до бежаније је била негде око 80%, 70-80%, кад је, ви знате да је оно била бежанија, мислим кад су војни обвезници отишли, остао је један мали број људи, негде је то остало можда од правога бројног стања, негде 15% до 20%, то је негде на пример, на дивизион то је негде 80 до 90 људи, који броји четиристо и нешто људи. Тако да то знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у саставу ваше јединице?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у саставу ваше јединице артиљеријске ове?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то, то у саставу дивизиона и МПА где исто тако негде око 70 до 80 људи, пошто он иначе, бројчано је иначе мањи, јер су средства таква да треба и мање послужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетите у односу на тај дан кад сте дејствовали артиљеријом, колико дана пре тога сте имали информацију или евентуално се припремали за тај напад на Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е овако, припреме су, посебне неке припреме за Ловас неких пет, шест или десет дана није било. Међутим по испољеном дејству тих паравојних формација дошло се до закључка да из тог дела највише иду, јер како иде село Ловас па ова шума, како сам рекао Јелаш шума, па онда тамо иде према Белетовцима, тамо где је она нафта, е и прелази тамо на Превлаку, и овамо горе северно иде, они су ишли према Илоку, Илок отприлике Илок, то је та нека линија где су комуницирали, где су се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико су те линије за које ви тврдите да су биле под дејством тих паравојних формација удаљене од самог места Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па линије нема, они су дејствовали ту пут је, пут који пролази кроз шуму Јелаш је између Јелаша и Ловаса, то је значи северно од Товарника. Пут где су дејствовали овамо према Илачи где су онеспособили, где су уништили тенк и убили човека и овамо где су уништили ракетно оружје, убили два, три човека, то је овај пут од Товарника до према Илачи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али само место Ловас, и сад ту су пут, ту је та шума, колико су те ободне тачке, како ви кажете, биле удаљене од самог места Ловас. Ловас, ту су куће, ту се негде живи, ту је насеље.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па добро, добро, али те паравојне формације су наслоњене на село, на људе тамо у том

селу, ту су наслоњене оне, нису оне ван села, оне су ту наслоњене на село, одатле се прострањују и иду дејствују.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле вама ти подаци, јесте ли ви лично дошли до тих података онда, ваша јединица или сте добили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: До податка смо дошли на основу испољених борбених дејстава. Ја тако као официр сам учио како се процењује снага противника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли ближе определити време кад сте ви осетили та дејства оружана по вашим јединицама, пре овог напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то је било негде можда почетком октобра, ја немам ту, то је поприлично време далеко, а ја немам никакав сад ту докуменат да би ја то могло да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви дејствовали по том селу или околини тог села, пре тог дана о којем сте данас причали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: По Јелаш шуми да, по Јелаш шуми да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А по насељу самом?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не. Само на дан одласка јединица за разоружање по рововима села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете био састанак команде бригаде пре овог напада. Можете ли временски определити када је био тај састанак у односу на сам дан напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па обично се два до три дана давао задатак да се припреми јединица, ако има неки задатак, у том случају за Ловас треба за разоружање паравојних јединица једно два, три дана пре тога је речено да ће, а дан уочи је сам био договор и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко том састанку присуствује?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: На том састанку присуствују команданти јединица и органи команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је том састанку присуствовао неко из ових других јединица, ви сте рекли тамо ТО Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па било је неких људи које ја не познајем, стварно не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи било је неких људи који нису из састава ваше команде на том састанку када је договорен напад?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Било је неких људи, ја да вам кажем стварно не знам, зато што сам ја, то воде ови начелник штаба и командант, а ја то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на том састанку чули, поред тог задужења које сте ви добили, које задужење имају други делови јединице или они који ће учествовати у будућем нападу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па јесам чуо, како би могло да планирам отварање ватре да нисам то чуо шта треба да радим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то што ви треба да радите, да ли сте чули шта треба други да раде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па и они шта треба да раде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули код састава, бројности и наоружања су ти други који треба да иду у нападе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам, нисам се упуштао толико у те детаље, не знам, не могу да вам кажем, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви знали којој јединици дајете ту подршку, јер не улазите ви у село, ви тамо негде са неке удаљености отварате ватру, које су то јединице, ког састава, које структуре треба да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То знам, ТО, одред колко броји орјентирно и мој батаљон оклопни који тамо треба да пружи подршку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви конкретно знали колико ће бројати тај одред ТО људи у том дејству на Ловас након ваше?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам, нисам, то можда 30 до 50 људи, не би требало да броји више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ви проценили да тамо има тих снага других које треба да разоружате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па рекао сам вам да сам проценио да је, има једна чета негде око 60 наоружаних људи који су на том ширем простору, значи и у селу и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које снаге требају реално да нападну ту, реално колико би ту требало?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па оне снаге које смо и планирали, то су те снаге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, да ли то значи да се конкретно планирали 50-60 људи ових других да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Имао је тамо тај одред, имао је оклопни батаљон тај ту, и био је противоклопни дивизион горе на репетитору, то су сте снаге, ту није требало више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали информацију да поред ових снага ТО у неком тренутку ту треба да се појаве још неке друге снаге, ваше снаге мислим, ваше?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам, није ми то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за могуће активности и ангажовање неких снага територијалне одбране? Конкретно питам, територијалне одбране ТО Ваљево.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Четврте оперативне зоне, да, да, то и они, на то и мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На том састанку у тој команди.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било речи и о тим јединицама?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја мислим да је било реч о тим јединицама, да су оне требале да, кад јединице ТО из Товарника уђу тамо, па се то разоружа и да би оне требале да сутра, значи сутра поподне, мислим, нисам сигуран, немојте ме узимати, јер нисам се бавио, мени је битно било ово моје да одрадимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на том састанку чули да поред ТО у том нападу треба да учествују некакви добровољци?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, нисам, нисам чуо за то. Добровољаца што је било, то је било у, они који су били у јединицима, а знам да су неки били испади, неких тих јединица и да је команда дивизије наредила да се то, да је, ваљда су их отерали негде после тога, да су правили неке екцесе и да их је отерала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате или сте чули да је пре ове одлуке о нападу на Ловас био неких покушаја, да се са неким структурама из Ловаса направи некакав договор да не дође до напада, да се преда оружје или томе слично?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја не знам да ли је било, то није био мој ресор да то водим, можда је био, можда није, ја не знам, нисам, не бих вам ја то сад да вам тврдим, вероватно да су били вољни да то предају могли су до тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам да ли знате за конкретне преговоре између неких из Ловаса?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ту ноћ пре напада неко из ваше команде обраћао тим људима о деловима, како рекосте, мислим како рекосте ТО и давао упутства, савете шта је и како да се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како да се обраћате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постројио јединицу и обратио им се, иде се у напад, тако и тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја знам, колко ја знам да ја нисам, а не знам, не верујем да је неко други, ко би се, то толико

јединица има у бригади где би то стигло командант бригаде да то сад, или ја или било ко. Ја сам иначе у мојим дивизионима сваки дан, и они то знају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде један од оптужених Милан Девчић у једном делу свог исказа између осталог је рекао да је неких пет, шест официра било присутно увече око 19 сати пред командом, када им се обратио командант Лончар, ту су били из полиције, делови територијалне одбране и добровољци, пет, шест официра, па набраја. Да ли сте ви познавали неког официра Камберија?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Камбери. Јесам ли добро?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не Камбери, он се зове Камбер Слободан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био ту присутан?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам да ли је он ту био, ја зна, а он је иначе оперативац био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, на састанку је ли био том вашем?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, био је на састанку, пошто је оперативац он је био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Затим каже том приликом, значи приликом обраћања Лончара да је био значи командант Лончар, па је пуковник Камбер, Милутиновић, Радосављевић, Вукелић Милан.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Вукелић Милан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. И Милутиновић, да ли је био још неки Милутиновић иза вас у тој јединици?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја поштено да вам кажем сем мене другог Милутиновића није било, ја сам једини био Милутиновић, начелник артиљерије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вам кажем због тога што?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: А да сам био у команди, јесам био у команди, а да је држао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас конкретно за то да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја вам конкретно и одговарам, да нисам био, никакав говор кад је био, какав говор, то киша, време, невреме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви пре тог напада добили наредбу, писмену наредбу од команданта?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, има писмена наредба команданта. То је документација која се иначе води, постоје прописи код нас о командно-штабном вођењу документације у

штабу, она се води и у миру, ви кад узмете један докуменат на пример мирнодобски докуменат командно-штабне ратне вежбе са јединицама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви пажљиво прочитали ту наредбну?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте. Да вас питам да ли се сећате конкретно наредбе вероватно не би имало смисла, али у суштини.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не би, баш не би имало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. У тој наредби од 09.10., број 305-1 између осталог говори се о дејству ваше артиљерије, за отварање ватре.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Део села између две цркве, фабрике обуће, силосу, ловачком дому и млину.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ватру отворати са дистанце без уласка у село и на тај начин извршити подршку одреда ТО и милиције, уколико дође до предаје становништва не отворати ватру. Вероватно ово ХАД, то је ова хаубица јел?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ватрених положаја основних из реона железничке станице, југозападне ивице села Товарник, подржава дејства у нападу на село Ловас припремајући и отварајућу по рејону падине села и по средини села.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, пише тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам објаснити шта то значи отворати ватру и по средини села?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е овако, планирање борбених дејстава подразумева планирање артиљеријских ватри. А артиљеријске ватре се планирају на широком простору и ја би то реко вама једноставно, зато што не знам да ли сте професионалац, густо и те ватре се наносе у наш систем, који се налази на ватреном положају, послуга тамо, у артиљерији постоје извиђачи, постоје везисти, постоје рачуначи, постоје послужиоци и постоје органи за командовање и ми њима кад испланирамо све те ватре, дамо им координате, имамо топографе, они те координате нанесу на планшету, поскидају угломером, лењинар и метну справу, пуњење, пуно, празно, двојка, тројка и тако даље, то све они испланирају. Напишу своје записнике и тог момента кад се изводе борбена дејства да не би сад онај послужиоц, то су три, четири ланца док се

то пренесе, док ти њему сад, где се појавио циљ, док то пренесеш сад рачуначу, односно везисти, па онда пренесе рачуначу, па рачунач израчуна, па пренесе послужиоцу, командиру његовом а онај командир послужиоцу на оруђе, е ми то све урадимо пре тога и онда само кажемо циљ један или циљ два, ако се појавио од циља два на пример лево двеста метара или триста, само кажеш циљ један, југ 200, север 300 и тако даље, и он одма убоде и рачунају, или ако је само тај циљ, он одма командује елементе за гађање хаубицама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, како ви у том тренутку, ја сад заиста питам лаички, немам, у тренутку кад већ дејствујете артиљеријски, како ви у том, значи у току самог деловања уочавате те циљеве, како одређујете те циљеве?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја сам Вам рекао малопре овај, врши се планирање, значи планирање, поред осталог, је предвиђање. На основу предвиђања, планира се и на основу тога се сада скидају ти елементи и овај и остављају се код рачунача.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, колико сте отприлике тих испалили на колико циљева и колико тих артиљеријских како се зову?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тај дан на тај положај испред, тај ров њихов испред села и после тога сам пренео ватру на Јелаш, зато што се појавило дејство минобацача из Јелаша по јединицама које су улазиле да, овај, дејствују, да врше разоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте имали податак да из шуме Јелаш туку јединице које иду на ове пешадијске.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како имам податак? Па осматрате, ишао сам горе на осматрачницу и осматрате, видите одакле долази мина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако Вам ми кажемо да нико од тих који су учесвовали у нападу није рекао да су гађани некакви.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам ја да Вам они неће рећи, зато што они нису осматрали, зато сам ја осматрао, зато су падали по и противоклопног дивизиона, разумете, ја сам Вам рекао, објаснио малопре, противоклопни дивизион је био северно од села, значи и он је био овај, у тој шеми за подршку тих јединица, које су биле у распореду, али није отварао и није се покретао, зато што он има оруђа, ако треба да дејствује, да дејствује, он се није покретао, али зато су из села, из шуме Јелаш минобацачи падали по крилима противоклопног дивизиона. То је онај репетитор, ако сте били тамо, репетитор је био некада, тај репетитор је срушила авијација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овој наредби се помињу помоћне снаге. Шта су то помоћне снаге?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знате шта су помоћне снаге?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Помоћне снаге су Вам када имате сто хиљада ЕВРА и када треба да купите кућу за 120.000 ЕВРА, главницу имате од 100.000 ЕВРА а сада неко да Вам помогне са 20.000 ЕВРА. Значи, главне снаге су, то су оне јаче снаге, борбено способније, а помоћне снаге су мало слабије снаге и рачуна се да ће оне имати нешто мањи терет, ако буду дејствовале, оне ће мањи терет подносити, биће под ударом мањег терета, у односу на ове главне снаге и бројчано ће бити веће ове снаге и војнички ће значи бити бројчано веће и овај, ватрено јаче и носиће већи терет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У конкретном случају, када бисмо применили то Ваше објашњење, не би нам било јасно како је, које су помоћне, а које су главне снаге. Ви са главним снагама гађате тамо са неке удаљености, а помоћне снаге иду у само место.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да Вам нешто кажем, артиљерија може бити тај хаубички дивизион гађа од један до седамнаест километара и он може да гађа, он може бити потпуно бочно од тих главних, помоћних снага, није битно, његова се снага не огледа у томе где се он налази, него се његова снага огледа са ватром, где се упућује ватра и са којом муницијом дејствује. У томе се огледа његова снага.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви добили резултате дејства тог Вашег дела јединице која је дејствовала то јутро? Да ли сте имали резултате дејства овај тог Вашег дела јединице која је отварала артиљеријску ватру, значи које сте циљеве погодили, са којим ефектима, да ли је било евентуално жртава и тако даље? Који су били ефекти?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ефекти, ушла је јединица у село Ловас и извршила разоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су ефекти, а ја Вас питам, да ли Ви знате, где сте и шта сте погодили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ров који смо гађали, објект, то је објект, то је 200 са 100.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли гађали силос?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, како могу гађати силос.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли гађали цркву?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Цркву, ма не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли гађали куће у насељу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ја сам Вам рекао да постоји могућност да је неки борац погрешно у угломеру, односно не у угломеру него даљинар или справу, а силос се не гађа посебним гађањем, нити се црква гађа са посебним гађањем, то се гађа са средствима непосредним гађањем са великом почетном брзином, овај то су тенкови, то су самохотке, може и хаубица, може и хаубица да гађа, али ако се изведе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све што може је једно, али ја Вас питам за конкретну ситуацију шта је било.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Не, не, са хаубицом, не, нити су тенкови ти које су их самохотке гађале, ни силос, ни цркву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погинуше људи у селу, рањени у селу, порушени ови или они објекти.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ја верујем да је могуће да је летела граната, постоји могућност да је одлетела граната и баш погодила цркву, али иначе се са тим средствима не гађају такви објекти, то су таква правила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Правила су нам јасна, али нам није јасно конкретно понашање.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Знате шта, тај силос могуће да су гађале јединице које су пролазиле кроз Ловас шуму, пошто је тамо пут за Ловас и тамо су им закрчавали ону шуму, одсекли шуму, постоји могућност да су их ти тенкови гађали, овај, силосе и цркву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Пре тога, пре када су пролазили за Вуковар. Ја, значи ја не искључујем могућност, не искључујем могућност уопште да није граната из тог, иу групе зрна отишла тамо грешком послужоца, али да је намера да се гађа црква и силос, не, не постоји та намера. Значи и понављам још једном, постоји могућност значи ја не знам, немам тај податак сигуран, али ја да сам био тај тамо који сам, вероватно су они када су закрчили шуму, окренули и можда гађали овај силос, могуће, јер не може да гађа хаубица одоздо испод села посебно у силос. Може да погоди она, може она да случајно одлети, није немогуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали и какву везу између Ваших јединица? Када кажем Ваших мислим на помоћне снаге.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Са мојом јединицом имам везу, са командом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали какву везу са тим помоћним снагама које улазе у Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Има команда бригаде везу са њима, команда бригаде има везу са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам да ли Ви имате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ја немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нападате, они нападају? Да ли постоји међу вама нека веза?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ја по формацији немам са њима везу, мени није одређено по формацији да имам са њима везу, ја имам са својом командом везу и ту сам везу остварио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате информацију, шта се догодило у Ловасу у току самог напада, да ли је било жртва са једне и са друге стране, шта се догађало у самом Ловасу после уласка у Ловас тих помоћних снага?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ја оно што сам Вам рекао, овај, за то што сте рекли сада, да има податак да је погинуо неко, ја стварно нисам имао тај податак и нисам знао, а за ово што, за улазак, за повреду тих људи у селу, у минском пољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, пре минског поља да ли знате у самом нападу шта се догодило?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је после овог уласка у Ловас, ових једница, и даље било дејства по Вашој јединици од ових паравојних формација?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са истих позиција?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Са истих позиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако Вам кажемо да у то време, да су са те ободне позиције држали.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Али у мањем обиму и са мањим жртвама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са жртвама?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Са мањим жртвама, дабоме, када сам Вам рекао малопре тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам говорим, питам за период после уласка у Ловас.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ја Вам и одговарам после уласка у Ловас да је било дејства по људима који су ишли и развозили храну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је Ваша незванична информација, чули сте?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Незванична, то је та информација сигурна и то када смо требали да напуштамо командно место, да идемо, да команда се пресељава, погођен је пинцгауер на излазу из села са старешином који је возио храну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, дејства ових, тих паравојних снага, имали су наоружање које су имали и кажете, били су у цивилној.

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то Ваш обавештајни податак или су то Ваше јединице или Ви видели негде конкретно на терену?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Ево овако, податак треба да буде како је дељено оружје, оружје је дељено цивилима, ето дође се у село и подели се оружје, јер он се лакше креће као цивил, као цивил се лакше креће са трактором и носи пушку или тромблон и погоди ракетни бацач и оде, него да се обуче у униформу и стави ознаку заставе овај тадашње Хрватске и да гађа тенк. То су правила игре код паравојске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада, да ли се на начин на који сте Ви планирали овај напад, разоружава тамо нека група која је наоружана, тако делује at hock са места на место, из ове или оне позиције, а Ви улазите у једно насељено место где имате око хиљаду људи?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Није то at hock, то уопште није at hock, када вам изађе у колону твоје државе, колона се креће путем и не отвара ватру ни на кога, не угрожава никога и изађе цивил и опали са ракетним бацачем, осом и зољом и убије војника и уништи ракетно оруђе, које вреди толико то није at hock.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, не говорим о томе, то у реду, него говорим због таквог начина дејства противне стране, да ли је ово што је планирано и како је планирано да се заузме једно насељено место на такав начин на који сте Ви то планирали и извршили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па сходно, сходно условима и времену и могућностима, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали неке специјализоване јединице, противдиверзантске или не знам како се зову, које би се употребиле за такву врсту акције?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ми нема шта да тражимо специјализоване јединице, ми смо добили задатак да извршимо разоружавање тих паравојних јединица, ми имамо оно што имамо,

ми не можемо да замишљамо имагинарне неке одреде сада, него оно што имамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, познавали сте сада оптуженог потпуковника Димитријевића.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када и под којим околностима сте се упознали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Познајем га, добро га познајем, био ми је претпостављени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у то време, где се он налазио и коју?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У то време он је био испред команде, испред Четврте оперативне зоне, водио је јединицу, ваљда две јединице не знам колико је било горе у Ловасу да обезбеђују то место. Е тако, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то тако Ваша информација овако што сте чули, да ли сте конкретно знали где се налази, шта ради, која су му задужења, према овим документима која сте имали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, разумем шта питате, ја знам да се он горе налазио, али пошто није мој ресор да ја то водим и да то гледам шта ради, ја добијам задатке као што је и он добијао задатке исто, разумете, ја сам само начелник артиљерије и ја могу нешто да урадим само ако ми се нареди да одем ту и у ту јединицу да видим то и то и да вратим се и са повратном информацијом да упознам онога ко ме је послао. Иначе, ја своја задужења иначе имам, начелник артиљерије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно сам Вас питао, познајете се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Познајемо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И због тога што сте се познавали, да ли знате шта је човек радио тамо, која су му задужења била?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Био је одређен испред Четврте оперативне зоне горе са јединицама Четврте оперативне зоне да буде у Ловасу. Ја га толико знам шта је радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли је пре Ловаса био на неком другом месту?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја не знам, ја знам да је дошао у Товарник, а где је био, па је из Товарника отишао горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали, мада претпостављам, пошто сте рекли да сте само њега познавали, команданта одреда ТО Ваљево?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не знам, можда када бих га видео да га познам овако из виђења, али лично не, зато што нисмо били у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте било које прилике тамо док сте били у Товарнику, видели, чули, контактирали са Љубаном Деветаком?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја за Љубана Деветака сам чуо преко телевизије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Дobar дан, господине Милутиновићу, ја сам Бранкиц Мајкић адвокат, ја ћу кратко неколико питања пошто сте доста одговорили тужиоцу на ово што је мене интересовало. Па бих Вас ја вратила на овај 09.10., на састанак у команди Вашој.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите, ви сте рекли, ту су органи и ту су представници Ваших одреда, да ли можете имена да нам кажете, ко је присуствовао том састанку, ако можете да се сетите?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не могу, стварно не могу да то кажем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите, да ли је био начелник штаба и да ли би требао да буде Славе Стојанов?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Славе Стојанов би требао да буде а сада требало да будем командант ја, другим трећи, али сада тачно, поименично заиста не могу, не бих желео да ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да се сетите, да ли је командант био?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Лончар?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Лончар.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Био је?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И он је ову наредбу о којој сте говорили да сте је видели, он је то Вама дао?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То су оперативци написали, штаб написао ту наредбу и саопштили.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И саопштили Вам, јел тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, да ли је том састанку могао да присуствује неко ко није из Ваше јединице и неко.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Могао је да присуствује онај ко је позван.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ко је позван.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, онај ко је позван.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да питам, и рекли сте да су били представници ТО Товарника. Кажите ми, ко њима даје конкретне задатке ако Вам је то познато?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ко ме?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Овом одреду ТО Товарник који иде у акцију са Вама заједно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па, даје му команда бригаде, добио је податак, шта, како и на који начин.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи у овој конкретној акцији важио је тај принцип једностарешинства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Другим речима, командант бригаде командант је и помоћних и главних снага?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, он је главни.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, овај, то сам хтела да вас питам и само бих хтела да Вас питам, с обзиром да сте у изјави коју сте давали 2006. године, рекли сте «команда моје бригаде је добила наређење од команде Прве дивизије за разоружавање хрватских паравојних формација и свих лица која су поседовала наоружање као и успостава цивилне власти у селу Ловас». Да ли овај део Вашег задатка, успостава цивилне власти има везе са одласком ових одреда из Ваљева која сте споменули да су требали да уђу сутрадан?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е овако, пракса је ЈНА била иначе нас тамо да ми не учествујемо у тој власти, они имају своју ту власт сеоску коју имају и таква је, ми ту не улазимо, само су остављене те јединице, јер су вероватно доведене ТО из Четврте оперативне зоне које у том физичком смислу да обезбеде да то функционише. Чак ја мислим да се нису ни они, не знам, не бих улазио у те детаље, зато што ми то није ресор, али више ради безбедности грађана и тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, Четврта оперативна зона да ли је била, њени делови, да ли су били укључени у Вашу бригаду?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па они су дошли ту и били су, ту су били на храни код нас.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су били претпочињени Вашој бригади?

Сведок МИЛОСАВ МИЛИТИНОВИЋ: Претпочињени не знам, то ја наређење нисам видео, не могу да Вам кажем, то сте морали питати начелника штаба и команданта.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан, господине Милутиновићу.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добар дан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам Бранко Лукић и браним потпуковника Димитријевића и поручника Влајковића и имам неколико питања да нам помогнете да разумемо неке ствари. Прво нешто што сте данас рекли, па само нека разјашњења да нам дате. Везано за ову акцију 10.10., да ли знате ко је планирао ту акцију, ко планира акцију у Вашој Другој пролетерској бригади?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Штаб бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, нема потребе да се окрећете, право, лепо испред микрофона.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Било ми је непристојно да се окрећем.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само Ви гледајте у председника већа.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То ради штаб бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте га у монитор, нема потребе да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знате шта, ја сам човек, да не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате на суду како то?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зато што сам ја општио, иначе сам цео живот општио гледајући у очи, не преко камера итд.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Пошто код нас цео поступак води председник већа док сведочите, ја само постављам питања, уз њено допуштење, лично Вама.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Када кажете планира штаб, колико људи има у штабу Ваша Друга пролетерска бригада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па има доста, не знам сад колико има али има, можда има 15-20 људи.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У њеном саставу налазе се начелници родова?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па има начелници родова, начелници служби, помоћници за позадину, оперативци, један, другим, трећи, начелник везе и тако.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Да ли начелник штаба је особа која даје коначан предлог за наређење команданту бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли он мора да зна шта садржава тај предлог?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Таман посла да не зна.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ко одобрава акцију?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Акцију одобрава командант.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли командант мора да зна ко иде у акцију?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па таман посла да командант не зна.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Пошто целу седмицу ову покушавамо да добијемо те одговоре. Да ли командант и начелник штаба морају да знају ко су помоћне снаге и ко су главне снаге за одређену акцију?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То сте морали да питате њих јуче?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Питали смо, они се не сећају ничег.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја то не могу да вам кажем у име њих.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Па сад да смо чули да морају да знају ко иде у акцију, значи морају да знају ко су главне снаге и ко су помоћне снаге.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То сте их морали јуче питати.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Питали смо их, питам Вас по војним правилима?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ево одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није одговор то питајте њих, Ваш је одговор или нешто знате или не знате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам ја, командант и начелник штаба треба да знају.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Поново ћу да Вам поставим питање, можда нисам довољно вешто поставио питање. По војним правилима да ли морају да знају?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Споменули сте да је команда пресељена, да ли је пресељена због напада од стране ових паравојних хрватских снага?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Због чега је пресељена? То сте везали за напад на транспорт хране па сам мислио да је због тога.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, него сам одговорио да је дејство паравојних јединица било и после разоружавања у Ловасу. Значи, када је јединица кретала се на задатак основни који је њој био припадао, не да обезбеђује тамо села итд., да разоружава него да иде по следећем задатку. Тада је дошло до напада на то возило за снабдевање.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. У свом исказу овде пред Окружним судом у Београду од 10.07.2007. године, на страни 4, истражни судија Вас је питао зашто се кренуло у акцију, Ви сте рекли добијено је наређење да се разоружа то људство горе, па Вас истражни судија пита од кога је добијено то наређење, Ви сте рекли од команде дивизије и рекли сте да је добијено писмено наређење. Да ли остајете код тог дела исказа?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, остајемо да је наређење од команде дивизије дошло да се изврши разоружање Ловаса.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Сад кажете на страници 9 Вас пита заменик тужиоца од војних старешина ЈНА ко је био стациониран у Ловасу и ко је ту био главни у командном смислу? Ви кажете тамо су били из ТО, из Четврте оперативне зоне Ваљево, а ја ћу да Вас питам сада да ли је Ваша бригада имала зону одговорности и показаћу Вам везано за то и нека документа? Да ли бригада по војним правилима има зону одговорности прво?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па има она зону кад дође у неки реон он има зону одговорности за борбену употребу.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Да ли је Ваша бригада имала зону одговорности?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Имала је зону одговорности.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је Ловас био у зони одговорности Ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У зони да док је вршила разоружавање.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И кажете разоружавање је вршено.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Кад је завршено разоружавање ми смо били још ту неколико дана и онда смо отишли на следећи задатак, значи Ловас је остао, људи који су били у Ловасу остали су и старешина који је био одговоран за те јединице у Ловасу он је остао ту, значи ми нисмо били та статична јединица која је била

одговорна, сад ту смо стали, не ми смо ту привремено и ми идемо, обављамо неке задатке који су по мени, по мојој процени, да тако кажем, помоћни у односу на оно што је требала бригада да ради.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Чули смо да сте дошли у септембру 1991. године на тај терен, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли ћете да се сложите са мном да сте отишли одатле 24. октобра 1991. године, према документацији тако стоји?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Један документ команде Прве гардијске дивизије од 09.10.1991. године у тачки 2 каже: «У току дана у дивизију су дошли», набраја и трећа цртица каже: «Одред Ваљево у састав Друге пролетерске гардијске моторизоване бригаде». Да ли овај документ показује да је одред Ваљево потчињен Вашој бригади?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Вероватно да да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Следећи документ од 11.10. исто од команде Прве гардијске дивизије каже Друга пролетерска гардијска моторизована бригада са одредом ТО Ваљево и објашњава шта ће да се ради а чета ТО Ваљево и Лајковац у селу Ловас. Да ли Ви знате да је чета из Територијалне одбране Ваљево била 11.10. у Ловасу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја мислим да јесте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате где се одред Територијалне одбране Ваљево налазио у том моменту?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја знам да је дошао тај одред, Ђокић је довео одред, дошао на извиђање, ту у Товарнику си били смештени негде а где су даље отишли не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте можда чули, да ли би могли да се присетите да ли су отишли у Чаковац?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не могу да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли Вам је познато да је одред ТО Ваљево у Ловас дошао 17.10.1991. године?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Данас сте дали изјаву и тај део морам да Вам кажем да наша одбрана оспорава када Вас је тужилац питао за потпуковника Димитријевића, рекли сте водио је јединицу. Ја ћу да Вас питам ко води јединицу молим Вас прво ко води јединицу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па зависи ако је чета, командир чете, ако је батаљон, командант батаљона.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, неко ко је званично постављен да командује јединицом, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви некада видели неки акт којим је потпуковник Димитријевић постављен за било командира или команданта неке јединице у Ловасу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја нисам видео.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: На основу чега тврдите да је он водио јединицу или сте то рекли жаргонски?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не, него горе је био у Ловасу и био је одговоран горе, видим да је долазио на рефересијање у команду бригаде.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кажете, да и то сте рекли. Да ли сте Ви, да ли знате да ли сте имали радио везу са потпуковником Димитријевићем и да ли знате да ли је он имао било каква средства везе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја не знам да ли је, ја знам да сам ја имао везу са мојим јединицама, дивизионом.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, нисте имали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја нисам имао са њим везу, не знам, то требао би да има везу са командом бригаде а то мора се питати везиста.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Рекли сте у својој изјави да је он долазио «вероватно да смо комуницирали», Ви кажете овде пред истражним судијом, «сигурно када увече се видимо». Да ли је тачно да се из Чаковца до Ваше команде да би се дошло мора проћи кроз шуму и поред шуме Јелаш, једним делом кроз, а једним делом поред шуме Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зависи куд иде.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Из Чаковца.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па зависи куд иде, може да иде преко Илаче, а може да иде горе преко Сотина и преко Јелаш шуме.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је за очекивати у тим условима да неко ноћу путује из Чаковца до Товарника у то време?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја не знам да је он био у Чаковцу или није и да је долазио из Чаковаца, не знам стварно.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви сигурни да сте га виђали увече у Вашој команди?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па како да Вам то кажем, мислим да јесам да сам га виђао увече, не знам колико пута али виђао сам га.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И да ли имате сазнања да ли се он враћао ноћу, значи према Чаковцу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Немам сазнања, немам да ли иде у Чаковац или где иде, немам сазнања.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ако бих Вам ја рекао да потпуковник Димитријевић никада није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Ви хоћете Ви да сведочите? Па ја Вас молим.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја бих се сложио са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас молим питања.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад, адвокат ће да сведочи, до сад окривљени су сведочили, сад ће почети адвокати.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се сећате о чему сте комуницирали тих прилика са потпуковником Димитријевићем?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па да Вам кажем не знам да смо, овако «здрaво, здравo» и шта ћеш бре то то је таква ситуација, немаш ти времена да се сад тамо водиш разговоре, свако јури свој посао.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је у то време био расписан полицијски час?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Полицијски час? Не знам, право да Вам кажем не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је било дозвољено, ако јесте, када јесте, да ли је дозвољено кретање тог полицијског часа?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам да ли је расписан и не знам да ли је забрањен.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хипотетички, уколико је расписан да ли је дозвољено кретање због полицијског часа?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не знате као војно лице да ли је дозвољено кретање у току полицијског часа? Да ли је то Ваше сведочење данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже, човек не зна за полицијски.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Немогуће да не зна.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Сачекајте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ако је расписан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна да је расписан.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Објаснићу.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Теоретски, ако је расписан полицијски час.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта теоретски да га питате.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Па знамо да је био полицијски час ми овде. Ја њега питам ако је био да ли је онда?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нема проблема, објаснићу, ја знам шта је полицијски час јер сам био на Косову 17 година доле и макар то знам шта је, немојте да о томе расправљамо. Кад је полицијски час ту нема да се мрда нико, то је тако јасно, мислим нема шта, а ја не знам да ли је био расписан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: То не морате ни да знате, не питам Вас то. Били сте кажете неколико пута у Ловасу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да у својој изјави.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није рекао, то је рекао у истрази па сте Ви вероватно.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Мене је истражни судија питао да ли сам био, ја сам рекао овако. Не знам да ли сам био, можда јесам, можда нисам, јер сам био у свим местима и заиста се не бих могао сетити да ли сам био, јер то је много места која смо пролазили и не могу да кажем јесам био, нисам био.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. По том терену, у којем превозном средству сте се Ви кретали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Мојим формацијским возилима.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Које је?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Има теренско возило, има «пинцгауер».

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је било безбедно да се креће по том терену, рекли сте да је нападнут и тај конвој хране?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па знате шта, одмах да Вам кажем. Некад није безбедно да идете са својим, у оквиру својих јединица ако тумарате кад не треба да тумарате, а не камоли кад се већ употребљава оружје, значи није безбедно кретање било.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Да ли сте Ви као члан штаба команде Друге пролетерске бригаде обавезно присуствовали проради или сте индивидуално прорађивали свако наређење, заповест и сличан документа добијена од команде Прве пролетерске дивизије?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Има процедура прораде, има нешто што ради заједничка команда, а онда иде по родовима, родовски јер ја добијам по наређењу по свом роду и ја то прорађујем, проучавам и предлажем мом роду.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: А овај део општи део непријатељ наше снаге да знам ко су непријатељи, наше снаге где иду јер та друга тачка ми је најважнија да могу да употребљавам артиљерију.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. А сад ћу да Вас питам за Славета Стојанова који је био начелник Вашег штаба. Да ли је он морао индивидуално да проради свако наређење које је дошло из Прве пролетерске дивизије?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Овако, ако хоћете процедуру, процедура је ова. Кад дође наређење пошта иде прво команданту, командант распоређује ко да то ради, у ком обиму и тако распоређује.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је командант морао да буде упознат са сваким наређењем које је дошло из команде Прве пролетерске дивизије?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Има наређења која он мора да зна, наређења која информише и наређења које се даје само као информација.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Али упознат са сваким, је ли то тачно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сад говорим, зависи, ако ја добијем наређење као начелник артиљерије, шта треба ја да урадим са мојом артиљеријом. Оно што треба да зна мој командант ја му само информативно кажем и реализујем.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли та наређења морају, као што сте Ви рекли прво, да стигну команданту или могу директно Вама да стигну?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зависи од кога иду.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Од Прве дивизије?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ако иде од начелника артиљерије, онда иде потчињеном начелнику артиљерије и ја упознајем своју команду команданта и начелника и органе команде ако се отварају ватре за рачун наше бригаде, дивизијском артиљеријом где ће та ватра бити.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Наређење у коме би било одређено да је нека јединица потчињена Вашој бригади, да ли би такво наређење морало да дође до команданта и начелника штаба?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Командат Ваше бригаде у то време је био Лончар Душко, је ли то тачно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па има два периода, Лончар је дошао тамо нешто, не знам сад тачно, али мислим крајем септембра негде, мало је он био.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Од краја септембра до 24.10. био је у тој зони, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ко је у Вашој бригади овлашћен да нареди премештање, промену распореда и положаја јединица?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Командант бригаде.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. На који начин се такви задаци реализују, да би скратио ја ћу да Вам кажем, да се премести јединица?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да се мало појаснимо да не испадне буквално то схваћено да сад, значи, према задатку за моје јединице, значи према задатку наређујем ја и извештавам сад команданта, значи да моје јединице артиљеријске. Не знам за оклопне јединице начелник и оперативац или командант извештавају команданта и тако, а иначе у начелу командант треба да зна сваку промену јединице, без обзира ко из његове команде наређује и зашто наређује да буде упознат.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли отприлике овако иде: командант нареди команданту јединице и одмах нареди помоћнику команданта за позадину да обезбеди превоз уколико је рецимо пешадија, а овај начелнику саобраћајне службе, је ли то редован поступак?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Овако иде. Командант кад нареди он одмах наређује оперативцима, помоћнику за позадину да се, ако има средстава, али у овом случају нема средстава транспортних, саобраћајна служба је нешто друго, нема она возила сад да превози јединица, него распоређује оно што има у јединицама.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Распоређује што има, користи средства бригаде.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Може он, начелник саобраћаја да предложи, на пример ако треба да се пребаци једна јединица, пешадијска у један реон а она у други реон, а они формацијски немају возила, уколико борбени услови дозвољавају, може наредити да јединица која има моторна возила да поскида муницију тамо са возила и тамо да упути пет возила, десет, колико треба да, али под

условом да дозвољавају борбени услови. Иначе, то услови нису баш дозвољавали то.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ако имамо сведочење у овом предмету да јединица јесте превезена, рецимо из Чаковца, у Ловас, значи да су постојала нека средства с којима би се то обавило, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па могуће, не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није ми то познато и не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Спомињали сте данас 10.10. да је учествовала јединица ТО, како Ви кажете, да ли знате ко је обезбедио превоз 10.10. и на који начин је то функционисало у зони безбедности Ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Где да је ишла јединица ТО?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Према Ловасу, кад је био напад на Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретизујете питање, нејасно је.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Јасно је мени сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али јединица ТО, које ТО?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Господин је рекао да је то јединица ТО, дакле, људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, има, помињало се ТО Товарник, помињало се ТО Ваљево и тако, конкретизујете питање.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Разумео сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно је питање.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Људи који су 10.10., наоружани људи коме год да су припадали, који су 10.10.1991. године ишли у напад на Ловас, чиме су превезени на почетни положај?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ишли су пешака.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Колико километара има од Товарника до Ловаса?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам сад напамет колико има, али била је ноћ пред њима, могли су да дођу.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Била је цела ноћ пред њима?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, Ви знате кад су они кренули?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па Ви ме питате из Товарника, ја Вам одговарам из Товарника.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате када су они кренули из Товарника?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам ја кад су кренули, ја знам кад сам ја требао да отворим артиљеријску припремну ватру и кад треба да дођу до уласка у села.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, не знате кад су кренули?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам кад су кренули из реона.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А уколико су кренули сат времена пре напада, да ли би било неопходно да их неко превезе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Поново би могли да дођу.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не превози нико никога. Не иде он у напад из Београда у Ловас него иде из Товарника у Ловас.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ајде да се не задржавамо на овоме.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, да се разјаснимо, да тачно установимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим. Човек је рекао ишли су пешке, а Ви сад питате шта би било кад би било.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Имамо сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, све има, ценићемо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не, учинило ми се да зна кад су кренули пошто је рекао имају целу ноћ пред собом. Значи, да учествују у покрету јединице.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Видите, да Вам кажем, ја није спорно ту ништа, мислим ту смо да разјаснимо због чисте ситуације да не бисмо били неразјашњени. Видите, ја као артиљерац кад планирам ватру, ја планирам такву зону да артиљеријска припрема се заврши да они дођу на линију заштите од дејства мојих граната, разумете. Тенкови то могу и оклопни транспортери са спуштеним поклопцима да дођу 25 до 50 метара испред падања граната, под условом да буду само поклопци подигнути, под условом да посада буде у борбеним возилима и да возачи тенкова и транспортера возе са спуштеним петископима, а за пешадију значи 500 до 600 меара. Мислим то су нека правила игре кад је употреба артиљераца са те тачке говорим.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Да ли знате какву је везу имала Ваша бригада са овим људима који су кренули у напад на Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па имали су сигурно ту непосредну везу јединице у додиру па и оне су биле јединице у додиру. У оном обиму борбеном који им је дозвољен.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли Вам је познато да ли су имали неку радио везу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није ми познато, не знам. Свака јединица има своја средства везе и има шему везе са ким одржава везу, а веза може бити курирска, може бити радио, може бити телефонска, може бити сателитска, како хоћете, шта ко има.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Имали сте прилику да уђете у оперативну салу у команди Друге пролетерске бригаде, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је улаз у ту салу био слободан?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да за органе команде, има тачно тамо прописано ко може да улази, ко не може, ја сам то малопре напоменуо ко може да дође на састанак команде и да уђе у салу, као и овде ко може да уђе и како може да уђе, то је тај принцип, само што је ова нека друга категорија а она друга категорија.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Управо Вас то питам и хвала Вам. Да ли је било уобичајено да возачи из команде бригаде ту седе и чекају задатке. Да ли возач може да уђе у оперативну салу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Може да уђе ако га неко позове да нешто уради, однесе курир.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Али не може ту да седи и да чека?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не може да седи, има тамо места где седе, има команда стална која држи курире и она има своју просторију, своја возила, команда стална је одговорна за команду бригаде, за курире, цртаче, свираче итд.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је у тој оперативној сали, уколико се сећате, постојала карта на којој су била уцртана минска поља нека у Вашој зони?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја нисам ту карту видео, не сећам се, знао сам да горе има неко, да је постављено минско поље и то на ономе правцу о коме смо малопре говорили између села Ловас и ове Јелаш шуме, то је тај простор, ту је она, то значи кад видите то минско поље, оно вам само по себи говори да је неко размишљао зашто баш ту да га постави, зашто га није поставио баш северно или јужно, него баш ту између Јелаша и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте знали да је постављено то минско поље?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше бригаде је постављено?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Поставио је покојни Савковић.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И само ако можете да се сетите када сте сазнали за минско поље, то да је постављено, да ли се сећате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не сећам се стварно, јер и он је исто добио наређење по својој тој струци претпостављеној.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Није спорно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали за то минско поље пре оног трагичног догађаја или после?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Пре, пре сам знао да је постављено.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да бисмо нешто разјаснили у овом предмету, ја морам да Вас питам да ли је за очекивати да возач може да препозна уцртано минско поље на карти у Вашој оперативној сали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да возач може да препозна?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зависи ако је био на обуци у инжињеријској чети, пионирској може да препозна, ако није био не знам да ли може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја Вас молим да не кренем да одбијам питања, мислим да ли је, прво човек не зна ни које структуре је возач, ево лепо Вам је одговорио.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја ћу то њему да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, али ова питања шта би било кад би било ничему нас не воде, питајте сведока ако има неке информације, нема, а ово сад шта је за очекивати.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Возач ако је на пример био минер у грађанству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате даље да ширите ту причу јер је питање такво да ничему не служи Ваш одговор на то питање.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Па ми морамо на некакав начин да оспоримо исказ Милорада Петровића који тврди да је ту проводио време, седео у тој оперативној сали чекао задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ово сведок који ће томе да служи.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Мића Занус?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Милорад Петровић.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Занус?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам тог возача одлично, добар момак, поштен човек.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Је ли проводио ту време, седео и чекао ту задатке?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Он је био у команди, сталан возач, звали смо га као курира и тако, није спорно, нема ту шта да

се ми овде, коректно човека познајем, одлично мислим, храбар момак, добар, није плашљив, поштен изузетно, поуздан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Још један документ из команде Прве пролетерске дивизије исто од 09.10.1991. године 851-25, каже: «Одреди ТО који се потчињавају бригадама прихватити, организовати и припремити за извршавање борбених задатака. По потреби и у почетку их ангажовати за извршење мање сложених задатака. Сматрати их својом јединицом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање? Само мало, немојте да одговарате док Вам суд. Како гласи питање?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Питање је, да ли сте Ви били упознати са степеном обучености јединица које су долазиле у саставу Територијалне одбране из Ваљева?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Одмах прво да одговорим да сам разумео и оно без овога додатног питања, разумео сам шта пита оно за ТО да ли јединице. Одреди су долазили, добијали су задатке тамо и горе кад смо били још напред у међу просторима између наших јединица, а што се тиче обучености они су обучени онолико колико су сви војници ЈНА били обучени и колико су били на вежбама. Претпостављам да је обученост јединице у Четвртој оперативној зони била добро, то је тамо команда била, том питању су посвећивали доста пажње. Свакако да нису обучени за све, значи има део за који они нису обучени, јер им је таква и структура ТО била и намена, тако су и постављене формацијске, формације су постављене, значи да су за тенковску јединицу или оклопну бригаду, оне би биле оклопне бригаде, а ТО за обезбеђење територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у реду је, немојте да ширите причу, чули смо, били су обучени.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Је ли проведена ова наредба Прве пролетерске дивизије да се имају сматрати својом јединицом. Да ли су укључени у састав, да ли знате, Друге бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнања господине?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Немам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је одред Територијалне одбране Ваљево био ушао у састав Ваше бригаде, био претпочињен, премештен у Чаковце и био под командом Душана Лончара?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, за то не знам, то не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се дешавало да Ваша бригада није извршавала наредбе и заповести Прве дивизије?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Постоји могућност да неко наређење нисмо извршили добро како је наредила команда дивизије, то постоји могућност увек или непотпуно, или делимично и тако, али за одбијање послушности команде дивизије таман посла, коме би то пало на памет, којој то војсци има да се послушност препостављеног одбија.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Питао сам Ваше колеге, мислим да сте се Ви данас изјаснили да ли је у зони одговорности Ваше бригаде био примењен принцип једностарешинства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Чегга једно?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Принцип једностарешинства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па он је постављен законом пре него што смо ушли у ту борбену зону.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ево идемо брзо. Само моменат, извињавам се, близу смо крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас спремите да не чекамо овако дуго.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам, то је све што сам спремио за овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добар дан. Будите љубазни само ако можете да ми кажете одговор на једно питање. Да ли се сећате када, где, којом приликом и од кога сте сазнали за то минско поље, да је постављено наравно, само о томе питам?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То сам сазнао од покојног Савковића.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то било везано за некакав приватан разговор између вас, условно речено приватан разговор, причу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ништа ми нисмо приватно разговарали, ми смо били на службеном положају.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, на службеном положају. Да ли је та информација можда саопштена на реферисању при званичним састанцима вечерњим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја не знам, нисам чуо, можда нисам ја био ту кад је саопштана.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не знате? Да ли Вам је познато да ли је нешто у вези са тим постављањем било неких инцидента кад је постављен, тих несрећних случајева кад је минско поље постављено?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, зато што то није у мојој, ја сам то пазио да мојим артиљеријским јединицама, има много тих јединица артиљеријских, тамо сам имао много главобоља, овако нисам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли ја могу да разумем да је господин Савковић са којим сте разговарали у вези са тим постављањем, дошао код Вас где Ви седите па Вам то испричао овако или је то неки званичан састанак између вас био да Вас он званично, писмено и усмено о томе обавштава?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, у пролазу команде кад сам пита шта је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кад сте га питали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У команди кад смо пролазили, кад смо га питали шта радиш, каже поставио сам минско поље и тако, мислим оно иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Ловасу, је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље, од бранилаца изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Изјавили сте, мислим да је грешка, па сам хтела да проверим и да се исправи ако јесте. Говорили сте о акцији и о Ловасу, рекли сте «наређено је да не улазе у Товарник нашим јединицама»?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У Ловас сам мислио а не у Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лапсус сте направили.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: То мора да се исправи.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У Ловас сам мислио.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бранилаца нема више. Од оптужених? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Данас кад сте говорили о положају који је ваше те јединице артиљеријске или које већ хаубићка вршила, отворила ватру по селу Ловас. Реците ми са тих положаја да ли се види Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Одакле?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: С тог положаја око железничке станице у Товарнику?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Хаубице не виде положај, хаубице гађају посебно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала, само даље ништа друго. Реците ми молим Вас знате тај радио релеј, репетитор тај где је на путу из Товарника према Сотину?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам, знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми са тог радио релеја да ли се види шума Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се види тај дворац у шуми?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер имали смо ту човека који тврди да се све то види?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам ја шта је он све гледао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Видим, обзиром да Вам је положај те јединице био, овамо релеј знате правац Илачу, знате значи цео Товарник ту главну улицу идући од Шида ка Винковцима, идући од железничке станице ка Вуковару, познајете је ли тако, те две главне улице у Товарнику, видели сте их?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли су оне биле јако разрушене куће у тим улицама кад сте Ви дошли у Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па овако, било је, мислим да је било нешто кућа разрушено, а не толико да је то било драстично.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Познате тај пут према железничкој станици, црква католичка, јесте ли је запазили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па нисам запажао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисте?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мала је па се не види. Реците ми молим Вас о разоружавању места Ловас, како сте рекли данас у Вашем излагању и изјави, је ли тако, да ли је то била по Вама некаква блиц-крик операција са циљем стављања села под војну контролу, посебно имајући у виду планирани улазак у село снага ТО Ваљево које су већ раније претпочињене Вашој бригади и је ли био циљ само разоружавања мештана или је било стављање места Ловас под војну контролу? Ето то је питање.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Циљ је био да се разоружају паравојне формације и да се покупи оружје цивили без обзира, ми смо ето паравојне формације без обзира сад да ли је цивил или није цивил, а не знам какво стављање под неку блиц-крик.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чему онда ова јединица ТО Ваљево под командом Вашом у село долази и остаје, а Ви одлазите даље у правцу ка Вуковару, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, према Винковцима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па знамо из папира следећем положају Петровци, значи ка Вуковару?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Петровци су испред Вуковара, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Гледајући са северне стране из Вуковара.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Те јединице ТО су остале да обезбеде функционисање тих органа власти да не би сад неке поново се јединице појавиле.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Да ли се може закључити да, обзиром да Ви добро знате да су оружане борбе биле у Вуковару у то време, је ли тако, кад сте Ви били у Товарнику и кад сте после били у Петровцима са положајима, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је један од разлога што ради успешности операције у Вуковару да залеђе Вуковара буде под војном контролом? Да ли можемо констатовати да је то тај разлог?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, него је било постављено, можете ви, може се то тумачити како хоћете, али у сваком случају.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја не тумачим, питам Вас да кажете шта мислите, ја не тумачим.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Сад ћу Вам одговорити. Био је циљ да се обезбеди свако село да има војску да не би паравојне формације Хрватске јер оне су, како су дејствовале у Вуковару и тамо у Винковцима, блокади касарне тамо, оне су истовремено дејствовале по јединицама ЈНА на том простору где се налазе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро, хвала. А реците ми, обзиром да сте Ви у једном моменту сте нашли на северној страни Вуковара, у једном моменту сте, а дошли сте с јужне стране на северну, је ли тако, Товарник је јужно од Вуковара, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Југоситочно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ајде југоисточно, у реду. Значи, да ли је Вама познато да је настојање уласка војске ЈНА у Вуковар ишло и са те југоисточне стране, Товарник, Сотин па тамо даље?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Уз Дунав?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чему је онда диран Илок? Он је уз Дунав преко пута Бачке Паланке, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам зашто је диран Илок, него сам ја рекао у контексту где су десјтва ишла паравојних јединица. Значи, тај простор, значи како је ишао Илок па Ловас, па Бјела Шума, па за Ђелатовце.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Док Вам је бригада била са седиштем у командом месту, седиште у Товарнику, да ли је осим Товарника, Ловаса још било у зони одговорности бригаде Бапска, Шаренград, Мохово, Илок?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам да ли су били, али знам да смо ишли на разоружавање и тамо тих места.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И имајући све сад што сте рекли, да ли Ви сматрате да су то биле војне операције планиране или не? То само хоћу да питам.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па без обзира колика је операција али то је планирана операција да се разоружа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, све су операције планиране, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Разоружавање паравојске.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И то по вертикали од виших команди ка нижим, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: До бригаде, па бригада опет преноси својим потчињеним јединицама, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има од оптужених ко још питања? Има.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добар дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Је л' могу ја да питам сведока да ли се позамо ми господине?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, можда смо се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Погледајте ме мало боље, јест да сам побелео али.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Можда смо се виђали али не знам, не бих могао да Вам кажем да Вас познајем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немојте гледати тужиоца, гледајте у мене.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја морам да гледам у тужиоца, немојте да мислите да ли се ја сад да ли познајем, није ми то битно уопште да ли познајем, вероватно се познајемо. Јесте ли Ви из Ваљева?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам из Ваљева. Са терена да ли се познајемо, питам Вас само и ништа друго?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, можда смо се и сретали, не знам, стварно не могу да Вам кажем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Милан Девчић.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Милан Девчић.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, то ми презиме није познатно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да направимо увод само. Реците ми да ли сте икад долазили, у ствари да ли је у Товарнику у том периоду кад сте Ви били тамо, кад сте дошли Ви на тај терен у Товарнику, јединица?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па бригада је дошла негде у октобру.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којег датума, да ли се сећате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам који датум, не знам који је датум, прво смо били доле код Шида па смо дошли горе у Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли, је ли био неки напад на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Шта је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки напад на Товарник, како је бригада дошла у Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Бригада је била ослобођена, Товарник је био ослобођен кад смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био ослобођен је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, краљевачка бригада је прошла и ослободила га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Краљевачка бригада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми је ли Ваша бригада трпела неке губитке везано у том периоду док сте Ви били на том подручју, мислим на некој комуникацији да ли је трпела неке губитке?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па јесте, уништен је један тенк тамо код Дилача и погинуо је овај Дуле и.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па како је, да ли знате, везано за како је дошло до тога?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ишао је он, једна тенковска јединица је ишла у пратњи овога једне артиљеријске јединице и у том дејству је настрадала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам што Вас сад прекидам. Ви сте рекли да је нека краљевачка бригада ослободила Товарник, тако сам разумела, је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, мислим да је краљевачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оперативном дневнику Друге бригаде стоји да сте Ви ишли на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У оперативном дневнику? Па тад је се бригада и распала, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде стоји у оперативном дневнику напад на Товарник итд.?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, то је кад смо требали да идемо на Товарник и тада се, дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И откуд сад краљевачка бригада кад?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: После смо ми заустављени ту и доведена је краљевачка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли учествовали у напад на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја сад тачно ја знам да смо требали ми да идемо на, добили смо задатак да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га Милутиновић овде начелник артиљерије.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.09.1991. године Товарник, па се спомиње напад на Товарник, па дејства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како, нисмо ми били 26.-ог у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не 26.-ог, говоримо о нападу на Товарник и учешћу Ваше бригаде у нападу на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, али тај напад није успео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се Ви тога сећате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја знам да се та бригада и распала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви се тога, кажете нека краљевачка бригада у томе учествујете, а не сећате се напада на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, он ме пита кад је, ја му одговарам кад је настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас ја о нападу на Товарник, Ви кажете нека краљевачка бригада. Овде из оперативног дневника до детаља, само мало сачекајте да чујете моје питање. У оперативном дневнику до детаља је описано дејство Друге бригаде у Товарнику и Ви сад нешто кажете не сећате се, а овамо се сећате неког напада на Ловас, јер напад на Ловас Вам више остаје у сећању од напада на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, није остао ми више у сећању, Ви сте ме то питали, ја сам то одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, је л' учествује Друга бригада у нападу на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте, учествовала са вашаришта на Товарник, учествовала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор, а не краљевачка бригада.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Али после тога се бригада распала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго питање, уопште није. Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли је приликом напада на Товарник дејствовала артиљерија?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте по јужним падинама, левокрилно од жељезничке станице.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не на Ловас молим Вас.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја Вам говорим дејствовала је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Питам за Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: За Товарник Вам ја причам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Из вођњака. Реците ми кад сте сад рекли везано за тај распад Ваше бригаде итд., шта је претходило том распаду Ваше бригаде а и да ли је то предимензионирано, да не кажем, ти подаци пошто је овде господин Лончар причао да је то био малтене тотални распад али у бити то није тако било, али је он тако приказао? Хтео сам да питам молим Вас шта је претходило томе пре напада на Товарник?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знате шта је претходило? Претходиле су та политичка политика, ето шта, како да Вам кажем, ништа више.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисмо се разумели. Реците ми молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки догађај који је утицао на распад бригаде конкретан да Ви се сећате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја се не сећам, али углавном да су ти војни обвезници, ми смо били испред Товарника кад су ти војни обвезници напустили јединицу и отишли, једна јединица је ишла према, горе према Вуковару и тамо је нападнута и онда та санитетска возила вероватно су пролазила, утицало је на њих и дошли су неки политички ови представници партија, сада да не дужимо причу, углавном више политички су се распали, али не и све јединице.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли је у Вашој бригади био пуковник Спирковски?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Спирковски?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Први пут чујем за тог човека.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На вашаришту да ли је био Спирковски?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Спирковски?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам за Спирковског, Спирковски знам да је био командант Прве армије а друго не знам да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А како вам се звао командант бригаде тада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Станић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Станић?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Је ли он био на вашаришту?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте? Реците ми да ли је Ваша бригада направила неки договор о проласку кроз Товарник, значи причамо пре напада на Товарник и та колона која је била формирана, значи то је из крагујевачког корпуса која је ишла у правцу према Вуковару која је договорила тај пролаз преко командира полиције у Товарнику и Збора народне гарде који је тада био у Товарнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где одосте с тим питањима? Какве везе имају с предметом оптужбе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се, утврдили смо да су Друга бригада учествовала у напад, вратите се сад на Ловас са питањима ја Вас молим.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нема проблема, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад хоћемо, хоћемо ли да испитујемо то нешто? Напад на Ловас нисмо ту све разјаснили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми за почетак да направите разлику запоседнуто место освојено и ослобођено место?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како, освојено?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Запоседнуто, освојено и ослобођено, да ли Вам је то познато разлика та пошто сте Ви официр требали би да знате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам ја сад то, ако сад треба да разглабамо теорију можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ловас био од те три варијанте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто Ви кажете да је цивилна власт функционисала па зато Вас питам?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па Ловас је разоружан и тамо је успостављена власт.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Каква власт?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па што су имали тамо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Која власт?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па откуд ја знам какву су имали власт, како се формирали такву сте имали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Одакле Вам је сад то познато, како сте имали тако је било?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па какву сте имали власт, имали сте милицију неку, ја не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како може у запоседнутом месту да се формира икаква власт?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како запоседнуто место? Где је њена запоседа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је запосео молим Вас Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Молим Вас тај израз за ЈНА не долази у обзир запоседање, није она окупатор да запоседне, водите рачуна на то, то је била Социјалистичка Федеративна Република Југославија и ЈНА је разоружавала паравојне формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема овако ћаскање, питање, одговор, питање, одговор.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како нема запоседнуто место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је рекао да нема и да је тамо функционисала власт, нека милиција и даље се наставите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Која је разлика између запоседнутог и ослобођеног места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање. Идемо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су релевантна питања, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте са мном да се расправљате, одбили смо одговор, можете да затражите одлуку већа. Идемо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли сте упознати са оперативним дневником Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па није ми при руци, то не знам, има лице које је то водило.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли је Ваша јединица тај дан ушла у село Ловас или није?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Кад смо ишли на разоружавање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кад се разоружало то село?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја мислим да није јер је наређено да, мислим да је Лончар наредио да се не улази у село.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лончар наредио?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А познате ли господина Камбера?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Слободана познајем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Да ли треба госпођо председнице да дам на увид господину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ја ћу да му кажем, у оперативном дневнику је констатовано да је Слободан Камбер ушао 10.10. у 18 часова са тенковском четом Првог оклопног батаљона.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не могу да кажем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је тај оклопни батаљон Вама припадао, Ви сте артиљерац?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није он мени припадао, мени је припадао артиљеријски дивизион, то припада бригади.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, питам само, ништа, само питам. Реците ми да ли је у Вашој јединици био Вукелић Милан, да ли Вам је познато?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Вукелић? Не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Официр активни.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Вукелић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам. Има много тих официра, откуд ја знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми ко је био командир чете војне полиције у бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је бригада имала?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то прије кад се распала нешто мало је било остало од тих полицајаца, не знам, не знам како се зове тај командир, знам га из виђења човека, али не знам како се зове, знам, сећам се по Ваљеву са њим сваки дан, резервни официр је био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми ко је био командир извиђачке чете?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не могу да се сетим, знам да је био активни официр.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А име, презиме, молим Вас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Мислим да се звао Ганић, Данић, Данић, да сетио сам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми ко је био командир везе, командир чете бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Сачекај да се мало сетим, ако није Шпирић, не знам ко је, мислим да је Шпирић, нисам сигуран.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте рекли да, значи, није отворана ватра по селу Ловас, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да по селу насељу не, него као по неким рововима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам питати везано за силосе, да ли Вам је познато да ли је тамо отворана ватра?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја нисам, сигуран сам да тенкови нису, зато што сам био горе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли су могле неке друге јединице да дејствују после Ваше јединице?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја говорим за тај дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па то је зона Ваше одговорности, зато Вас питам, Ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, није, није дејство сигурно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Рекли сте да сте дејствовали по шуми Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли се сећате у више наврата или?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У више наврата.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У више наврата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 10.10. исто сте дејствовали, је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Могу ли да предочим само нешто господину везано за чишћење шуме Јелаш, везано за датум 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, је ли нешто из списка, шта је?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па то је борбени извештај од 17.10.1991. године кад је господина потпуковника дејствовала артиљерија на шуми Јелаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је спорно сад, он каже више пута је дејствовала?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато што је после тога након, значи то вече дејствовала, а ујутро 17.-ог је вршено чишћење шуме Јелаш, шајкашка бригада је, из шајкашке бригаде одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли има нешто спорно, он тврди да је било дејстава по шуми Јелаш, а шта му сад предочавате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам казати пошто сведок је рекао да је било тих група, значи које су се скривале туда, које су вршиле те, ајде да кажем, терористичке нападе на неки начин, па сам то хтео да питам господина да ли му је познато приликом тог чишћења терена, значи тог 17.-ог, да ли су нека лица ухваћена у шуми Јелаш од стране шајкашке бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, није ми познато, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли могу ја да кажем даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви би да сведочите, Ви можете после да ставите примедбу. Идите даље с питањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли Вам је познато да ли је био неки сабирни центар у, значи прихват лица која су ухапшена на тој територији која је била под Вашој контролом Ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, не знате да је био такав?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато повезујем, зато што су та лица прослеђена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћете да кажете те примедбе, завршите с питањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми везано за ове помоћне снаге и за главне снаге, реците ми ко на неки начин чини те помоћне снаге, које су то јединице, ко ту може да спада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па јединица којој је дато да буде у улози помоћних снага.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, нисам то хтео да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако на неки начин помоћне снаге, идите директно које су биле помоћне снаге 10.10., шта сви нешто обилазите као киша око Крагујевца с тим питањима?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам док не бих узео да видимо ко су помоћне снаге, пише Вам тамо у заповести ко су помоћне снаге.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте били у штабу команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени Девчић ко су биле помоћне снаге дана кад сте ишли у напад?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте били у команди, слушате команданта где представља ко ће да учествује у напад и које су снаге, значи помоћне снаге? Ко је био учесник тих помоћних снага?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да узмемо заповест па ћемо видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У заповести пише да је био ТО Товарник и милиција?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То су помоћне снаге ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли још неко можда чини у састав тих помоћних снага?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да ли још неко може да чини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то сад битно да ли може, не може, за које питате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зависи какав је циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нешто да ли може, питајте за оно што је конкретно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми оперативне јединице, за оперативне јединице да ли ту спадају помоћне снаге и под чијом су оне контролом?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не разумем питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумете? Оперативне јединице су у саставу, значи главних снага, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Може да буде и територијална одбрана у саставу главних снага.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Може, да. А ко је командант тих снага?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Које формацијски су решене.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ко одређује старешине?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Он је одређен формацијом, не одређује нико него одређеним формацијама, које одређују и мене.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А кога је одредио командант Лончар за команданта те акције?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па команда бригаде, командант.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте били на састанку, Ви сте у штабу. Да ли сте Ви чули ко је био тај, ко је био директно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То се подразумева.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је руководио том акцијом?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па команда бригаде.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је поставио да командује помоћним снагама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, командант је био.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Има своја формацијска јединица која је у тој улози, њезин старешина је командант тих помоћних снага, а ако је одред ТО, значи тај командант одреда, ако је командант оклопног батаљона, онда је командант оклопног батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је милиција?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Онда је милиција, командант милиције, значи у конкретном случају за које?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте били у штабу знате ко је, да ли знате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: За које, па ја Вам објашњавам цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви објашњавате ако, ако, оптужени Девчић Вам каже били сте на том састанку, ко је постављен?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ко је командант одреда био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта питате Ви њега, ја питам Вас ко је постављен да командује тим помоћним снагама?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате, или шта?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па командант те јединице која је у улози помоћних снага, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко? Ви сте били, ми питамо Вас зато што, па које то био?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам ја ко је, откуда ја знам по имену ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на том састанку?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесам, али не знам ко је, откуда ћу ја да знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан тај на састанку?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па сигурно је био чим је примио задатак, као и ја што сам био и примио сам задатак исто као и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је то био?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се окрећете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми ко уводи ту јединицу помоћних снага у борбу, ко одобрава ту?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како ко одобрава, па командант брата.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми ко је од главних снага учествовао у тој акцији?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам док је бих узео заповест да видим шта пише тамо, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Која јединица је учествовала?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам, неки оклопни батаљон, а који је ја не знам док не бих узео заповест да видим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ви сте били у штабу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Био сам, бре чујеш ли шта ти причам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине тужиоче, све је то у реду, али човек је био у штабу.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам ја сад који је батаљон добио задатак да буде тамо и не знам који је командант батаљона био тад.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ништа Ви не знате, ми лежимо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте те коментаре. Јесте ли завшрили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам завршио. Само мало тренутак, молим Вас извините. Реците ми, пошто у наредби командир Друге пролетерске гардијске бригаде строго.пов. број 350-1 од 09.10.1991. године, значи наредба па у тачки 2 каже: «одлучило се извршити напад на село Ловас и то главним снагама обухватним дејствима

блокирати јединице из села и дејствовати по објектима у истом», па бих Вас хтео питати та обухватна дејства, шта значи то, шта то подразумева?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја не знам, сад треба да Вам објашњавам шта значи обухватна дејства, то је једна категорија борбена, то командант зна који иде да ради то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, али не знамо ми. Обухватна дејства шта значи?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам које Вам је питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Главне снаге учествују ту са обухватним дејствима, ја Вас питам шта су то обухватна дејства, шта раде они?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Шта раде обухватна дејства?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који је то задатак, ајде да кажем?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Обухватна дејства не раде ништа него јединица изводи обухватна дејства.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па јединица, да, шта ради управо то питам.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То је метод борбених дејстава.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Али објасните ми шта, шта конкретно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како да Вам ја то објасним.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта ради? Шта им је циљ, шта им је задатак?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То мора да знате шта је напад, шта је одбрана, шта је убацивање, шта је обука.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зна господин потпуковник, како не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли су то блокаде комуникација, путева или?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па није то блокада, то су обухватна дејства.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Убацивање диверзантских група.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па имаш активна дејства, имаш пасивна дејства.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извиђачких, употреба инжињерије, артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са конкретним питањима ако их имате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ево имам конкретно везано за ово што сам Вам рекао за шуму Јелаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад примедба, је ли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сад примедба што причате, завршили сте с питањима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па у начелу, видим да човек избегава одговоре, шта ћу да га питам конкретно, па видите и сами ових дана да сви избегавају одговоре, не знају ни како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, скратите ту причу. Како гласи примедба?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па примедба гласи везано за шуму Јелаш, том приликом чишћења 17.10. том приликом је ухваћено ту два лица, једно лице из Ловаса, конкретно Кузмић Мато, син Пере, који је прослеђен касније у сабирни центар у Шид, после тога је у Бегејцима и неко лице чини ми се да ли је из Томпојеваца или из Микушевца, није баш поуздано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то примедба на исказ овог сведока?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то није примедба на његов исказ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Касније ћу казати.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Сасвим је довољно кад сам вам рекао да су оваква дејства извршена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате Ви да се јављате, ја причам са оптуженим. То није примедба на његов исказ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Само тренутак молим Вас. Хтео сам да допуним оно што сте питали ме везано за ову, за овај борбени извештај, то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па да су том приликом, значи ихваћена та лица, прослеђена, значи ради се о томе да је тај сабирни центар радио и пре тога, значи пре 18.-ог, да су лица хапшена с тог терена, одвођена у сабирни центар итд. Значи, из бригаде шајкашки одред је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна човек, није упознат са тим. Добро, да ли има још неких примедби или да завршимо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имам примедбу, испред команде то вече 09. на 10. кад се требало ићи у акцију, господине Милутиновићу, били сте испред, испред сте ту били са Лончаром и Камбери и било вас је тамо доста између осталих. Ви то морате добро знати, били сте ту, близу мене сте чак били?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па био сам ја у команди.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте долазили у станицу полиције у Товарнику?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У Товарник?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, мислим да нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли смо разговарали и то у више наврата?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећате се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стварно нека Вас буде стид и срамота.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Немојте то тако. Ако знам ја ћу да кажем да јесте, ако не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стајао је, ми смо били постројени испред.

Сећате се кад смо певали оне песме тамо, у ствари кад се певало

оне четничке песме па је онај официр излетео ван викајући како су

му четници убили оца итд., да ли се сећате тога?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећате се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ако ико је против четника, али стварно се не сећам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Као и све остало данас што се не сећате, не

сећате се ни да сте тукли по Ловасу, ни низ других ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста више са тим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Срамота госпођо председнице, то је срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тукао по Ловасу, овај сведок?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па госпођо ја се извињавам, стварно ово је

ругло како се понашају, ово је ругло од суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро можете. Да направимо сад паузу па ћемо наставити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11:55 и биће настављен у 12:15 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12:25 часова.

Изволите даље, од оптужених има ли неко питање, да ли идемо редом? Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Милутиновићу, Димитријевић оптужени.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Здраво.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих прво нешто хтео да те питам стручно па после бих хтео да те питам нешто друго. Обично по обичају у главним снагама уколико постоје тенковске јединице, да ли се оне ангажују у главним снагама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте за конкретан догађај господине Димитријевићу да не би питали шта би било кад би било, онда немамо користи од тога него да питамо шта је било. Питајте за конкретно ако имате.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Милутиновићу, да ли си ти руковао ватром при нападу на Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Питам те како си заправо могао да рукујеш са ватром кад је на тој територији, како кажеш, била веома густа магла, како си вршио осматрање?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па зато је и завршено кад је пала магла, зато смо и завршили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У које време сте вршили ватрену припрему на село Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја мислим негде у раним јутарњим часовима негде пре 7 сати, мислим да је тако.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећаш колико сте мина опалили у тој ватреној припреми?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не сећам се, не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећаш се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, због магле је прекинута ватра?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећаш на који начин си одредио елементе за гађање по селу Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Скраћена припрема почетних елемената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, нисмо чули?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Скраћена припрема почетних елемената, а ватрени положај, а одређивање ватреног положаја потпуна припрема, значи за циљ је узета скраћена припрема а за ватрени положај потпуна припрема.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Милутиновићу, у Вашем наређењу за напад команде Друге ПГМБР пише да сте ви остваривали ватру по ватру број 201 која је била по реону југоисточне падине села и КВ два по средини села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 202.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 202, извињавам се.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако пише у извештају?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пише дословце, да ли тражиш да ти прочитам?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, немој читати, не није, само је ова, због магле рекли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Југоисточна падина, где је то?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То је овај део уласка у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено од центра села?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам колико баш сад напамет, не могу да знам без карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па требало би једно 700-800 метара да буде удаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који објект сте гађали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па гађан је ров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ров?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: На ивици села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се налазило у том рову?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Налазиле су се паравојне формације које су обезбеђивале село њихово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је резултат тог гађања био?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па резултат гађања више учествују јединице које су ишле на село да изврше разоружавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли погодили неког, јесу ли страдали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам да ли сам погодио тамо некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била анализа те Ваше артиљеријске припреме?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Шта је ли била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали шему брага после тога, јесте ли гледали шта сте погодили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Имам ја шему брага него не знам, нисам то видео, пала је магла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било на шеми, шта сте погодили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ров, ров где су се налазиле, где су оне поседнули положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је губитак непријатеља био?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Милутиновићу, по овом наређењу мешовити противоклопни артиљеријски дивизион или МПОАД популарно, поседа ПОП, то је реон, источно ивице шуме Јелаш са задатком обезбеђења левог блока главних снага, а делом снага дефакто и то сами кажете, део снага дејствује по фабрици обуће и силоса господине. Реците да ли сте гађали те објекте?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Пала је магла, није се видело. Иначе, не би гађали по селу. Ми планирамо, ми смо то планирали, значи планирање је једно а реализација је друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пала магла, како су ушле помоћне снаге а Ви нисте остварили ову претходну?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесмо, јесмо ми остварили артиљеријску припрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али ушле су помоћне снаге, шта то значи ушли у маглу да их побију зенге, је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, нису ушле помоћне снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Прво је остварена артиљеријска припрема па онда су помоћне снаге ишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи да су ушле?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не. Прво се остварује артиљеријска ватра па онда прилазе снаге и једне и друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви нисте урадили ово што је по наредби било, против оклопни дивизион није деловао?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није дејствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ушле помоћне снаге?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ушле а нисте ово претходно обезбедили ту припрему?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Противоклопни дивизион је био ту и обезбеђивао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није дејствовао због магле?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није дејствовао због магле и ако би неко интервенисао на ове снаге да може да он интервенише. У том случају он интервенише, разумете. Он је већ био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се јавља овим помоћним снагама да ово нисте урадили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте гађали.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па видели су они кад су ушли да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да је остварена ватра артиљеријска пре него што су они ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нису гађани силоси, није гађана?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није гађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ништа није гађано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ако су ту те неке снаге које Ви предвиђате а Ви то нисте гађали а ови ушли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па да су интервенисале те снаге онда би интервенисао противоклопни одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их обавестили ове помоћне снаге?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па знају они то добро, добили су задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знају, у задатку пише да треба да се гађа ово?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, али нису гађане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам улазе те помоћне снаге, а ово није гађано.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па није гађан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они знају, јесу ли обавештени?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па виде, чују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и они за њих је магла ваљда.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Али они чују да ли дејствује артиљерија или не дејствује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како чују, одакле знате на ком су они правцу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како не знам на ком су правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били с њим у комуникацији?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Са мојим противоклопним дивизионом јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противоклопни дивизион је ли био у комуникацији с помоћним снагама?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није био, нема он потребе, он не одржава везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био хаубички дивизион?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није ни хаубички дивизион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не може он да буде, није формацијски тако постављен, структура није постављена формацијски тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли пише у наредби на свим степенима командовања остваривати везу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, веза која је иначе предвиђена да се остварује по степену командовања, значи ја са мојим јединицама, овај са командом бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А међусобно нисте повезани?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међусобно нисте повезани?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја нисам са њима повезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли повезани са оклопним батаљоном били?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја сам повезан са командом бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови ваши хаубички дивизион, ова ваша бригадна артиљеријска група?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, она је повезана са мном и командом бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви сте повезани преко команде бригаде између себе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У истом наређењу на страни 2, у ставу борбено обезбеђење пише: «Одред ТО који се претпочињава бригади прихватити, организовати, припремити за извршење задатка». Милутиновићу, ти кажеш да то ниси знао уопште да је тај одред претпочињен бригади, а добијаш наређења из претпостављене команде којој си дужан да присуствујеш док се наређење цело не проради да би касније добио свој прилог по артиљерији и одлазиш да радиш свој посао. Да ли си ти, поново те питам, знао да је одред претпочињен вашој бригади?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам знао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Примедбе ћу касније да упутим. Милутиновићу, тврдиш да сам ја дошао у Товарник наводно са Ђокићем и да си ме тамо срео. Да ли дозвољаваш могућност да си ме срео не са Ђокићем већ навече 09.-ог кад смо дошли тамо, пошто смо тамо преноћили са делом снага у Чаковцу или пак 20.-ог навече кад смо се враћали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам рекао да смо се сретали, је ли тако, у Товарнику. Сад који је датум био стварно не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли дозвољаваш могућност да су то били ови датуми о којима ти ја говорим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, дозвољавам, али знам, сад који датум тачно не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се можда сећаш да ли сам ти ја рекао зашто сам заправо дошао ту код вас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не сећам се.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли се можда сећаш ко ти је и на који начин саопштио да је Миодраг Димитријевић ту био испред Четврте оперативне зоне?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да вам кажем, нико ми то није саопштио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па Милутине откуд онда знаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па знам да су јединице Четврте оперативне зоне биле горе у Ловасима, због тога знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш ко је био то у Ловасима тамо из Четврте оперативне зоне?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја не знам лично тамо командире чета, али мислим да сте Ви били тамо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Рекао си чета, командире чета. Да ли знаш колико чета је било тамо?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја мислим, колико ја могу да се сетим, али нисам сигуран, мислим да су биле две или три чете, нисам сигуран, не могу да тврдим, нисам сигуран.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо. Кажеш сад у данашњем овом твом излагању да је Димитријевић када те је питао тужилац или не знам ко, да је Димитријевић добијао задатак исто тако и ја. Да ли можеш да се определиш од кога сам ја то добијао задатак и када сам ја то добијао задатак, односно исто као ти, обзиром да си ти члан штаба тамо и да добијаш задатке од начелника штаба преваходно а и од неког другог?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја мислим зато што се, горе је била, тај део територијално оперативне зоне у Ловасима и да су те задатке кад смо долазили на реферисање добијали сви, због тога мислим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли ти знаш да ли сам ја био на некој командној дужности да би ја долазио на реферисање тамо са удаљености од 20 км по оној фрци кад ниси смео да мрднеш или пак из Ловаса у Товарник са 6 км удаљености да би прошао кроз шуму Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја, моје сведочење се не односи на тамо кад сте били горе у Чаковце, него на ово док сте били у Ловасима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ти си јасно рекао да сам ја добијао задатке као и ти. Да ли дозвољаваш могућност да ја уопште никада нисам присуствовао ниједном вашем радном састанку тамо нити у Товарнику, нити било где, посебно не поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте у својој одбрани господине Димитријевићу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте у својој одбрани да сте присуствовали 16.10.1991. године, а шта сад њега питате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам га питао у поподневним часовима, госпођо, састанку команде. То није био састанак команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте никада, у својој одбрани сте износили да сте 16.10. били?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Састанку команде, то је био састанак са командирима и командантима који је евидентиран у оперативном дневнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте рекли да сте били присутни?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да у оперативном дневнику, али не састанку команде. То је ужи састанак команде који се обавља поподне и где реферишу референти и остали референти шта су урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете питање?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени Димитријевић да ли сте присуствовали састанку команде Друге бригаде, да ли је он присуствовао састанку команде Друге бригаде, команде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Кад је реферисање то је и састанак и кад је био у Ловасима долазио је, ја на то и мислим, ја на тај део се моје сведочење односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате даље питања, да не чекамо, ништа не пишете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Имам даље. Када на питање, не знам ко те је питао, ту сад већ више не знам да ли је одред ТО Ваљево у Вашем саставу. Ти кажеш вероватно да. Сва наређења Милутиновићу, из команде дивизије се прорађују у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, само немојте да сведочите питање и после примедбу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да поставим прво питање па после примедбу? Добро, онда нећу у вези с овим ништа. Милутиновићу, ти кажеш да информативно упознајеш команду и чланове команде. Поступак је колико ја знам сасвим другачији. Реци ми када примите наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет сведочите. Питање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуда уопште знаш да сам ја био потчињен команданту и команди Друге ПГМБР, да ли си имао у рукама неки документ који то говори?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од кога си дознао да сам ја потчињен команданту Друге ПГМБР?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па по томе што сте били горе у Ловасима, ето по томе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па шта то може теби да значи ако сам ја био у Ловасу тамо? Шта знаш по ком задатку сам ја био у Ловасу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па знам зато што сте комуницирали, долазили на реферисања у команду бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље с питањима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Идемо даље. Милутиновићу, да ли можеш да ми кажеш у вези са инструкцијом за праћење и процену морала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструкција за праћење и процену?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Морала. Зна он добро о чему се то ради. На који начин се прикупљају подаци из потчињених јединица за ту процену?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: На основу реферисања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На који начин је могао пуковник Јеремија покојни да добије од команде бригаде обавештење да је одред ТО Ваљево одбио да изврши наређење да са другим противоклопним батаљоном иде у напад?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, није ми то познато.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није ти то познато? Добро. Да ли тај који врши ту процену користи писмену процену из потчињене јединице?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Треба да користи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли је тај који врши ту процену могао да за такав догађај дозна само из те процене морала потчињене јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато ово?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам рекао да ми то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда су сва друга питања сувишна.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, океј. Ја не бих хтео да сада запиткујем оно из нарерђења команде дивизије, обзиром да он човек каже да није прорађивао наређење команде дивизије па да га не питам ту, али да ли конкретно ти Милутине знаш случајно да ли је противдиверзантски одред ТО, нешто те је питао већ тамо, био оспособљен за извођење борбених дејстава са тенковима?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па у оној мери у којој је имао задатак да зато што се то ради о пешадијској обуци чистој, оклопних средстава и тако.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих упозорио само да је противдиверзантски одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет сведочите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, извињавам се. У наређењу, односно у борбеном дневном извештају од 14.10.1991. године, под бројем 402-1 пише да је оклопни батаљон, извиђачка чета, чета

војне полиције и противдиверзантска чета из ТО Ваљево извршила напад на Сотин. Питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пише тако него то је задатак добила.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: За напад на Сотин ангажоване су следеће јединице – оклопни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа то је извештај, извештај се шаље после извршеног задатка и шаље се на основу оперативног дневника, на основу евиденције оперативног дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање за овог сведока?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је упознат са таквим дејством противдиверзантске чете из ТО Ваљево?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, нисам упознат.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Само примедбе госпођо председавајућа, стављам примедбу на. Да ли знаш који сам и какав сам задатак или било када добио од Лончара?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли си присуствовао неком таквом, обзиром да си рекао да смо заједно добијали задатке?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добијали смо задатке у команди на реферисању. Е, сад да ли сте Ви специјално добили задатак, не не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли знаш да ли је Лончар, мој првопретпостављени?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ваш првопретпостављени је Ђокић, у извршењу борбених задатака Лончар.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја у бригади тамо потчињен Лончару?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па оно док сте били, ја углавном мислим на тај део док сте ви у Ловасима, на тај део мислим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па не можеш ти да мислиш Милутине, ти мораш да знаш или не знаш.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па добро ево.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хтео бих само примедбу једну да изнесем а то је тврдња сведока да сам ја икада био на том реферисању у команди бригаде, обзиром на ситуацију у којој сам се налазио иначе и обзиром на то што Лончар ни на који начин, ни на који начин, ни у борбеним дејствима ни оно, није био мој претпостављени, ни на који начин, ни по каквом основу. То је један

приговор и други приговор да ме је видео укупно један пута и то је на састанку 16. ујутро у 7 сати када смо се поздравили у оперативној сали, тамо када сам се ја руковао и изљубили смо се и тако даље и после тога само што смо он и ја отишли тамо у доњи део сале, наишао је Лончар и дошао је да се рукује са мном. То је једини пут када је он могао да ме види, друго никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили с примедбама?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви кажете поводом ових примедби, да ли остајете при свом исказу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја остајем при свом исказу, ја сам у исказу и рекао да смо се срели, не знам једном или два пута или више, не знам, али углавном ово усвајам ово да јер постоји могућност да заиста се ја не сећам, мислим ја ту нећу да и њему верујем да неће он да ме ту, тако да ту будемо чисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље оптужени редом. Косијер, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја бих имао само једно питање за овога сведока да ми каже, да ли се могло ишта дешавати у зони села Ловаса без Лончаревог одобрења и знања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само шта да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Разумео сам, разумео сам. Не може се никаква активност изводити борбена дејства без наређења команде бригаде команданта и тако, борбене радње у целини, е сад да ли може неко самовољно радити то је нека друга категорија.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, претрес терена да ли Лончар исто мора и за то исто да буде упознат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте конкретно да ли је био упознат, а не да ли мора бити упознат јер његов одговор на то ништа нам не значи.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ево овако, ја могу да Вам одговорим као начелник артиљерије врло коректно. Пошто то није мој домен посла, али ако се врши, обзиром да је озбиљна ситуација, ако се врши претраживање где могу бити изложени људи убиству, повређивању итд., рањавању, онда би требала, не требала него мора знати и команда, односно део команде да се то ради.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала лепо, немам више.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: И да буду упознате друге јединице да се не би десило да одете да претражујете тамо те јединице која изводи борбена дејства.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Дobar дан. Рекли сте на том састанку о нападу, да ли је био командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком састанку?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Када се доносила одлука о нападу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам да ли је био, не познајем човека, вероватно је био, не знам, не могу да кажем био је јер не знам, као што знам мог команданта оклопног батаљона, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли су Вам познате, да и Вам је познато име Ергић Миле?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ергић Миле?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, није ми познато.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ступар Славко?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ступар Славко?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ступар? Ја знам да смо ми имали неког Славка командира чете тенковске Тутица Славка, нашег командира тенковске чете, другог не познајем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јелић Љубодраг?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А Тито из Зенице?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тито су га звали, надимак?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Сад ово што сте малопре председници већа на питање рекли за ове везе, рекли сте да сте били повезани са командом сви, нападу, кад сте гранатирани и онај да ли је морала да буде повезана и ова пешадија која је ушла у Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, јединице које су биле у нападу биле су повезане са командом бригаде?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знате пре поласка те, како кажете територијалне одбране из Товарника у Ловас, да ли је било донаоружавања од стране ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, пошто то није у домену мог посла.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Е, сад те акције то гранатирање, тај улазак, те пешадије, постављање минског поља, да ли је то

могло и да ли је то смело да се догоди без знања овог начелника штаба бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па знате шта, не би смело да се догоди, мислим то је тако јасно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема више нико од оптужених? Изволите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добар дан. Саша Стојановић, оптужени.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Саша Стојановић, оптужени.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Саша Стојановић.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Реците ми господине којим оруђима сте дејствовали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: 122 хаубица.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Који модел?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: «Д30».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: «Д30»? Која муниција, који тип упаљача ако је лакше?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, то је за мене небитно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можда је битно. Да ли су били темпирни упаљачи или ударни?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ако сте слушали малопре ја сам објаснио, то су тренутно фугасни упаљачи који стоје спаковани у снадуку. На гранати постоји као пластични чеп и тамо посада, пуниоц одврће оно, он се темпира, поклопац на гранати узима упаљач, навија га и дејствује.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, тренутно ударни упаљачи?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ударни, тренутно фугасни, то је ударни, да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Граната је тренутно фугасна а упаљачи су тренутно ударни, како?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тренутно фугасно дејство се сматра дејство кад после излетања зрна и на прву препреку наиђе упаљач, активира се и активира гранату.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро. Реците ми како процењујете обученост посада те Ваше јединице која је дејствовала?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Рекао сам малопре да је била непопуњена и да је постојала могућност да борац неки је, значи, може она да буде обучена, обучена је али постоји могућност, таква су правила код нас.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро. Овде се појављује прича да на циљу велики број граната није експлодирао, чак се помиње да се једна граната забила у неки орах и није експлодирала. Колика је дозвољена, колики је дозвољен отказ код прихваћене серије граната кад изађе из производње која се сматра исправном, по Вама, ако знате, у процентима?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ако је ударила у орах, морала је експлодирати, онда постоји могућност да борац није наврнуо упаљач, мислим то је моја констатација, то сад треба експертна експертиза. Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, да је граната испалена са транспортним чепом без упаљача?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Значи могуће да је.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Је ли тако? Ако закључимо да је то једини начин да граната са тренутно удари упаљачем не експлодира, значи да буде испалена без истог?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Може она да не експлодира и да удари са упаљачем, ја кажем, али у начелу би требало да експлодира или било коју препреку да удари, бетонску, дрвену, земљану итд.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, не дозвољавате могућност да од десет граната четири не експлодирају ако су отишле са упаљачима?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја то не могу да тврдим, то је руска муниција.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, совјетска муниција је била?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Совјетска.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро. Ако се десило да толики отказ граната буде због претпоставке да су посаде делимично обучене, непопуњене и како Ви већ кажете.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Непопуњене су биле.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Непопуњене? Испале гранате без упаљача да ли је могуће да направе и мању, теоријски мању грешку од заузимања елемената при испаливању, даљинар?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја сам дао могућност погрешне тамо послужиоца, нисам рекао да је то правило да тако мора да буде, могућност да се погреша, значи могућности грешке човека, човек погреша, значи погрешао је тамо пошто су два. Да вам објасним, значи постоји тамо нишанџија и он се бакће са нишанским справама, постоји и онај његов помоћник нишанџија, он диже елевацију тамо и равна оне скалашке, постоји тамо темпирач и пуниоц, они припремају муницију и додавачи тамо доносе. Кад је

све то пуно, значи осам људи са возачем укупно код хаубице 122 Д30 је послуга, а тамо је можда било 2 или 3, значи постоји, ја сами рекао да постоји могућност такве грешке.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, могуће је да се направи као што је могуће направити грешку при комплетирању гранате, могуће је направити још лакше грешку при заузимању елемената пошто је то сложенији процес, је ли тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Могуће, ја сам то и рекао у истрази.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па да се деси да се пребаци за 400 метара рецимо или 300 метара?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То је могуће, то су могућности.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро, такође и подаци. Реците ми само шта је брисани домет?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Шта је?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Шта је брисани домет, оруђе или оружје за дати циљ?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Брисани домет?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Где се пад не издиже изнад путање и не спушта.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Прецизније да је теме путање ниже или једнако висини циља?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, није то. Да се теме путање не издиже кад почне да пада, значи тог момента кад почне да пада дотле је то што Ви питате.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. А сам рекла да идемо редом оптужени, а не да овако мимо реда.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан. Питао бих господина потпуковника Милутиновића да ли ме позна?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Можда, не знам, дуго је прошло, изменили смо се и Ви и ја, не знам. Да ли сте Ви Ваљевац?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Молим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте ли Ви Ваљевац?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Нисам.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е, не знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: То уочи напада, тај састанак у штабу, да ли је било особа у плавим милицајским униформама?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Или су сви били у војним?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам, то ми није запало, не знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли кад ме боље погледате и вратите филм, да ли сте мене икада видели на том састанку штаба?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не могу да тврдим, не знам, не знам стварно, то је толико тих догађања било и у кратком времену много од тих догађања и кретања и опција људи, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је ово комуницирање.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Можда је прошло 20 година, ја имам у себи службену легитимацију из тог времена ако може сведок да погледа да види да ли ме позна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок је рекао да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви њега?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Чуо сам овако Милутиновића, њега не знам, за те јединице знам, знам Камбера и искључиво Камбера и једва чекам да он дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знате да вам кажем зашто мене људи знају по презимену везано за артиљерију, али личне контакте нисам зато што сам ја више био под тим дивизионима, по тим јединицама, због тога јер нисам стално био у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми господине Милутиновићу, Ви сте у неким Вашим ранијим изјавама везано за ове непријатељске снаге помињали нека два вода као једна чета, а данас сте почели исказ са наоружаним цивилима, па хоћете ли то да објасните?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Сад ћу Вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте спомињали истражном судији те наоружане цивиле па данас то чујемо први пут?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Сад ћу Вам ја то објаснити. Везано је једно и друго, исто је то. Ради се о чети, чета са два вода, значи чине два вода, то је отприлике око 60 људи, те такве врсте чета и јединица борбених састава. Е, сад чета може да буде у цивилном оделу, може да буде униформисана, није то битно, битно је шта носи од наоружања и како дејствује, то је најбитније од свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали конкретне информације дан пред напада и на дан напада шта Вас чека тамо од непријатеља? Јесте ли ишли у извиђање пре тог напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па да Вам кажем у специјално извиђање зато што је моја јединица била горе, стално сам ја био у тај део одакле се положај, одакле се кретало напад, тако да смо ми имали увек ту ситуацију расчишћену по питању овога Јелаша и Ловаса, ми смо били, цео дивизион је био истурен горе на где је репетитор, изнад репетитора, тако да смо ми то знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте имали припреме за напад, јесте ли имали конкретне информације где су ти цивили наоружани?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Имали смо информације да су у селу Ловас и да део јединица има у Јелашу, а они су иначе тамо стациониране често биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте дејствовали по Јелашу тога дана?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вашег оперативног дневника не произилази да сте дејствовали по Јелашу. Због чега?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Можда тај није уписао, а ја сам дејствовао, тако да знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је резултат тог Вашег дејства по Јелашу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Резултат је ометање дејства паравојних формација на наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нешто неко погинуо, неко повређен?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, то су неосматрене ватре, оне се тако употребљавају, ометање непријатеља у дејству по сопственим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тог дана имали артиљеријску припрему или артиљеријску подршку, шта је то остварено?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: То је иста јединица само временски се она ограничава и у односу на јединице које иду у напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је било тог дана остварено, припреме или подршка?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Остварена је та припрема доле испред села и после на Јелашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми зашто није дошло до артиљеријске подршке?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па дошло је до артиљеријске подршке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зато што смо дејствовали по Јелашу јер они су почели да отварају ватру по јединицама доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом оперативном дневнику нигде нема да сте остваривали ватру по Јелашу, нити је то било у Вашем задатку, у овој наредби да гађате Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда гађате кад нема у наредби, локација Вам није била Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зато је планирана ватра по Јелашу, она је увек планирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како овде је нема?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па нема је за ту ситуацију, она је иначе планирана од раније прије одласка у Ловас, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овде у наредби за тај дан нема те локације?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нема, зато што је она од раније, ми смо планирали и добили смо наређење од команде претпостављене да имамо увек ватру, две планиране по Јелашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем онда, ако је планирана ватра по Јелашу а да овде не пише то. То је било планирано овако, на бланко?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није на бланко, како на бланко. То је планирана, она је планирана и она стоји, и кад искрсне потреба онда се она, ватра у ствари је, планирање је једна врста радње од остваривања ватре. Ви можете да планирате колико хоћете ватру, али можете остварити једну или ни једну, зависи од потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ово кад је овај оклопни дивизион, јел он припада вашој бригади или је то придодато из дивизије?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Противоклопни дивизион, не он је формацијски састав бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формацијски и ХАД је формацијски састав.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једно и друго?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми он је био распоређен на источне ивице шуме Јелаш?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Он је био распоређен пут Товарника ка шуми Јелаш па на северним границама горе села Товарник, који неки репетитор има и он је порушен и онда смо ту изнад тог репетитора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су ваше информације, какав је био отпор непријатеља?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Слаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слаб?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, сем ово из Јелаша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем то. По коме су дејствовали ти из Јелаша?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Дејствовали по противоклопном дивизиону, на предњој ивици противоклопног дивизиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: На предњој ивици противоклопног дивизиона, зато што су они то уочили да су ту, јер смо ми ту бивали дуже, разумете, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде су саслушани много сведока, мештана Ловаса који тврде да Хрватских оружаних снага у Ловасу било није.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само тог дана него и уназад.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да ли је било оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам предочавам шта су они изјавили.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, знам ја, па то је изјава једно, а дејство њихово по нама је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих сте имали од њихових дејстава, само да се ограничимо на Ловас и ту околину, какве сте имали последице ви?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па имали смо, рекао сам, погинуо нам је човек и уништен тенк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и кад?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па на путу Товарник-Илача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Товарник-Илача?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од Ловаса?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па није много, ту исто ко Товарник-Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се на правцу Товарник-Илача налази Ловас или се не налази, на том путу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, он је на супротној страни, али ја сам вама реко јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на том путу се не налази Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не налази се Ловас на том путу. Ја сам вама јутрос реко у том реону и шире, јел тако, ако се сећате да сам то рекао, јел оне се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово кад сте причали, причате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Дабоме, и тако се оне и крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује само Ловас и околина. Да ли знате Радомира Савковића?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да ли знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам, командант инжињеријског батаљона је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте га, пошто је покојни је тај човек.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бар ја имам информацију.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у свом исказу који је дао овом суду 19.06.2007.године рекао да Ловас уопште није пружио отпор, људи су се предали и није наговештавало никакву несрећу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, значи предали су се, значи да су били наоружани и предали се. Предају се подразумева људи који су наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вам то кажем, он човек тврди да није Ловас пружио отпор, да није било уопште отпора.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па није било отпора, зато што је, они су имали онај положај испред, рекао сам тај тај положај, ту су они стално били, према томе чим је почела артиљеријска припрема, артиљеријска ватра, они су се повукли у село и вероватно су схатили о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ви сте рекли да је био неки отпор, а он тврди да није био, да није пружан отпор?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја вам кажем да положај који су они држали нису могли пружити, не може да, шта ће да пруже отпор ватри артиљеријској која пада по њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није било отпора?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Али они могу да пруже отпор само ако дође пешадија до њих, и сусретну се, пошто ватра била по њима, они су напустили положај и отишли у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам та информација?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Одакле ми информација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како одакле информација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што сад причате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то је, то такав закључак нормалан, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је закључак. Овде смо имали исказ сведока Ратка Ђокића, то је командант IV оперативне зоне.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог човека?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам Ђокића. Знам, знам Ђокића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у свом исказу рекао да та артиљеријска припрема уопште није била потребна, јер је његова чета из Љига, територијалне одбране упућена у 23 сата 09.10.1991.године у Ловас, без икаквог борбеног задатка.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Шта каже он, да није била потребна? Па ја не знам, он није ни био на планирању доле, не знам ја да, он се није, он није руководио планирањем и није процењивао, није он био тај одређен да процењује. То је команда бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић такође у својој одбрани тврди да је једна чета из Љига 09.10.1991.године у ноћним часовима кад иначе време није, ушла у Ловас. Односно била ту.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: 09.10?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви то објашњавате да једна чета територијалне одбране без неког борбеног задатка ушла ту у село, сместила се, а ви изводите артиљеријска дејства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, то није, ту јединица није било никаквих наших у селу, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам предочавам шта су они изјављивали.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, сигурно, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде један оптужени Милан Девчић је у својој одбрани изнео, иначе је учествовао у тим да кажем снагама ТО Товарник и милиција, да је била нека извидница кад су дошли и да нису затекли те усташке снаге, Зенге и тако даље.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нису затекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Кад су ушли у село, дал су затекли оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Оружје дал су затекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам кажем шта је он рекао.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знам, да, да, снаге, па снаге су, ја сам објаснио мало пре, куд су се оне кретале, значи Ловас ка овоме, не Ердевику него, оно село на Дунаву, Илок, Илок и лево су ишли Јелаш и Ђелетовци, нису оне чекале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ваша после анализа тог вашег дејства и уопште целе те акције, шта је било, јесте ли постигли свој циљ?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је, јел неутралисан непријатељ, ко је, јел ту неко страдао?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте неутралисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Зато што је напустио положаје и отишао са положаја и напустио је село и више није присиљавао сељане да иду на јединице ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми који је ваш обавештајни официр у бригади?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ко је обавештајни официр?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Марковић Недељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време био, јел да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су његови подаци били везано за ове снаге?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам какви су његови подаци били, имао је он података, али ја вршим процену као начелник артиљерије према свом роду. Због својих циљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви према својој процени, а шта он ради?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па и он то исто ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, јел било неког извиђања у току тог дана кад је био напад?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Код мојих у артиљеријском дивизиону, реко сам мало пре, ми смо иначе били на тој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико километара сте били од Ловаса удаљени ви?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па можда једно 4 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били у Товарнику?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, него на, код репетитора, између репетитора и Јелаш шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овај оклопни дивизион, а хаубички?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Хаубички је био јужно од села Товарник код железничке станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то километара?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Негде седам, осам километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта рекосте за то извиђање?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ово што сам вам рекао за противоклопни дивизион, а ови у јединицама не знам да ли су ишли на извиђање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде смо имали неке сведоке који тврде да је било цивилних жртава од тог вашег артиљеријског дејства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, мени није познато али могуће, ја сам објаснио да је могуће, значи то не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један човек погинуо.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна жена рањена.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да нисте дејствовали по средини села?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте задатак овде у наредби а нисте дејствовали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, нисам дејствовао. То је планирана ватра по селу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да смо чули да је било од артиљеријског напада и цивилних жртава и неке куће, како сад објашњавате то?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Куће да су порушене? Не знам, није познато после освајања, разоружања Ловаса, рекао сам вам нека Европска мисија је била горе, нека институција од Европске мисије, која је обилазила и органи команде бригаде, није ми познат тај случај да је неко погинуо и да је нешто порушено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вас управо питам, јесте ли имали шему ватре, бригадне артиљеријске групе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали ту шему?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па пој сам шеми и дејствовао, ово што сам вам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после јел била нека анализа дејства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Значи план, та шема је план дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: А дејство је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резултат тог дејства?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па рекао сам вам мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели на томе да је нешто у село, јел била нека асанација терена, јел неко страдао?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, кад су ушле јединице оне су то имале задатак да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те јединице јесу ли то провериле, јесу ли виделе шта се ту десило?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам проверавао ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде на записнику код истражног судије на страни 9, заменик тужиоца вас је питао «ко је био најодговорнији испред војске, испред ЈНА за Товарник када је Ловас заузет», а ви кажете «тамо су ишли командир милиције, милицијске станице, а онда ТО и органи власти, ови цивилни из Месне заједнице».

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, то су органи који постоје по селима, они су имали те органе власти. Тако да команда бригаде није ишла тамо, није имала потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командант је био овде неки дан.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна да је био овај напад на Ловас.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Лончар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Шта не зна, да је био напад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нисте дејствовали.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја сам реко да тенкови нису дејствовали сем артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питала сам га ја, јел дејствовала артиљерија, не зна човек. Није, није да не зна, каже није.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Јесте дејствовала је овде артиљерија, па ја сам реко и истражном, кад сам у истражном поступку, рекао сам да је гађала артиљерија, немам разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведочио је и овај ваш начелник штаба.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Славе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је, припремао све ове документе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можемо да се сложимо?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он исто не зна.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па могуће да не знају, могуће, то није немогуће да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна нико од њих да је било напада.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, јесте, ватра је била, тако да знате, ја сам тај најпозванији да вам кажем да јесте или није била. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неко инжињеријско обезбеђење овог напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакво било? Овде у наредби за напад стоји то да се посебно инжињеријско обезбеђење посебну пажњу посветити заштити од минско експлозивних препрека и пионирско одељење и тако даље.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам мало јутрос рекао да ми та документа планска, ми и у мирнодобским и у ратним условима их изводимо и правимо онако како су то правила прописала. Тако да може се десити да има ту докумената, ето да кажем формалне природе, али морају постојати, јер јединица не може никакав покрет вршити без документа и наређења, разумете. Али масу докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша сазнања су шта? Да није било ово инжињеријско обезбеђење или да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није било потребе за тим због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имало потребе инжињеријско обезбеђење?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, јесте ли чули да су водили нека два мештанина, односно један је из Товарника, обојица су из, да су вођени тамо испред ових помоћних снага, кад су долазили до села?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам, не могу да кажем, не знам. Нисам у те детаље улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква су ваша сазнања, какав су задатак обавиле ове помоћне снаге, ТО, милиција?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Какав је задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се ово све завршило, шта су они урадили, како су они обавили тај задатак?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ушли су у село, разоружали људе, покупили оружје, и организовали органе власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде исказе неких сведока да су при овоме што ви причате људи извођени из подрума, из кућа, убијани?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Где у Ловасима? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је страдало на тај начин 20 цивила?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам стварно, ја не знам, ја знам само оно што сам вам рекао, кад смо се враћали са извиђања, чак ни то нисам сигуран да смо баш били на извиђању, али је увече на реферисању речено, реферисано да је дошло до повређивања већег броја људи у минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте артиљеријску припрему овим снагама, па вероватно би требало да знате како се завршило на крају?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам, не знам да ли су они водили, јер ја сам завршио свој део посла, они су завршили свој део посла, ушли су у село, постојали су командири чета, тамо, команданти који су то били, ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је био неки састанак нешто, да видимо шта се десило после тог напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Није био састанак никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав састанак се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нит је био какав извештај да је неке нешто се десило сем овога што сам вам рекао за минско поље. Барем мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули после некад нешто да су страдали неки цивили при том нападу и тако. Јесте ли имали неку информацију?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам имао такву информацију, нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је сведоку познато да је неко гранатирање села Ловаса било и пре овог напада, пре 10.10?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, ја не знам, али ја знам од наше стране није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По оперативном дневнику од 05.10.'91.године, има податак да сте дејствовали артиљерија на шуму Јелаш, 05.10.'91?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: У шуми Јелаш? Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сад то да, да?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ово је Ловас, ово је Јелаш, то је нешто друго, ја сам вама то и рекао у исказу. Да сам ја често по Ловасу, по овоме Јелашу јер сам имао и наређења од претпостављене команде по мојој стручној линији, и ја планирао ватру по томе, тако да јесте то, по Јелашу јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па има и 01.10., судија и 03.10., исто се помиње Ловас, баш каже.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, по Ловасу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тенковским топовима по Ловасу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Којим?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, тенковским.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тенковским, не, не, не тенковским.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је сведоку познато да се у том, кад су они дошли, кад је његова јединица дошла у Товарник, да је на тој територији постојала, да су постојале неке добровољачке јединице?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да вам кажем, ја их нисам лично видео, али сам чуо, од кога и како, то не могу да вам кажем, да су постојале неке добровољачке јединице и знам да су неке, неке, значи то мени није до мене, као до мене, неко реферисао мени, али сам чуо да неке јединице су правиле проблеме те добровољачке и да је команда дивизије предузела мере да их отера са тог простора. Е сад ја лично нисам, нит сам видео нити сам учествовао у том реферисању, али сам чуо, тако да знате.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли вам је познато да су те добровољачке, неке од тих добровољачких јединица биле део ових помоћних снага које су учествовале на пример конкретно у нападу на Ловас?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знате?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја знам да је ТО Товарник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да је ваш првенствени циљ у нападу на Ловас био разоружавање наоружаних лица?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте ви баш сва наоружана лица у Ловасу разоружавали, да ли је то био циљ или само нека наоружана, која наоружана лица сте разоружавали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Како?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па добро, који је био циљ да се која лица разоружају?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да се разоружају сва лица која се нађу, уоче, да се разоружају.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И Српске и Хрватске националности или?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Без обзира ко је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па јесу ли сва таква лица разоружана, шта ви знате, или нису?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то ја сад, они људи који су радили на том разоружању у Ловасима ја стварно не знам, али је тамо дефинисано, тамо није ограђено па речено е Српска ћете разоружати а Хрватска нећете или обрнуто, не, него разоружање паравојних јединица. Значи паравојних јединица дословно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Више пута сте данас помињали неку месну, локалну власт. Да ли ви знате да ли је на том терену и у Ловасу, значи и пре вашег уласка у село или након тога формирана та нека локална власт?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам. Нисам имао са њима додир, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били у Ловасу или нисте били, то остаде нејасно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, стварно оно, то ме питао и истражни судија, стварно у много места, можда сам био можда нисам, не могу да тврдим, не знам. Ја сам био у много места, стварно сад не могу да вам кажем јел јесам јел нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте присуствовали овом реферисању код команданта бригаде.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па да ли су на то реферисање долазили и ови представници територијалне одбране у Ловасу, ових помоћних снага значи, касније које су?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па не знам ја да ли су били или нису, откуд ја знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте присуствовали реферисању кад и оптужени Димитријевић, пошто је то мени остало нејасно, рекли сте једном да сте виђали оптуженог Димитријевића на реферисању?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ово што сам мало пре рекао прихватам да смо се то једном видели, јер ја сам рекао да смо се видели, али не знам колико пута, али прихватам ово зато што знам сигурно да то он неће да ме, да сад ту прави драму око тога, јесам ли те два пута видео, три, пет пута и тако даље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А рекли сте у једном тренутку да сматрате да је оптужени Димитријевић, односно његова јединица била потчињена команди бригаде, зато што се налазила на територији Ловаса. Да ли су се јединице које су наоружане јединице које су се налазиле на територији Ловаса припадале команди бригаде?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Имам приговор на ово питање, ја бих молио госпођу да се одреди, да уђе у транскрипт који је Димитријевић и питању.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, оптужени Миодраг Димитријевић, у реду, Миодраг Димитријевић.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нисам, прекиде ме овај.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па само питам да ли сматрате да су све јединице које су се налазиле на територији Ловаса и Товарника припадале, биле подређене команди ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е овако, органи власти и те ТО у селима, то није потпадало под нашу команду, потпадала је под нашу команду јединица која је тамо обезбеђивала функционисање те власти.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А територијална одбрана Товарника, на пример?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па она је завршила свој посао и вратила се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па јел била под командом ваше бригаде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па како је могла онда да добија наређења од ваше команде, ваше бригаде, пошто се она помиње у наређењу за напад Ловаса?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па она је тамо стављена под команду у извршењу одређеног задатка и после враћена на своје место. То тако је и регулисано.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помињали сте овде да је погођен неки пинц гауер у једном тренутку док је возио храну. Кад се то десило, јел можете да кажете и где?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја мислим, нисам сигуран, али мислим кад смо требали да се премештамо из Товарника за Петровце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је било 24.10.?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Тако, тако нешто.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И сведок само да нам појасни још ово, реко је да је могуће да се на терену, да неко нешто самовољно уради приликом извршавања неког задатка, па само да нам каже шта се дешава кад неко самовољно нешто уради на? Које су последице тога?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам на кога мислите?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ви сте тако рекли да приликом овог вашег.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, па то је могуће у сваком послу не само на ратишту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па да ли се после тога води неки дисциплински, кривични поступак, нешто?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па води се сигурно, води се поступак да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И још нешто, сведок је рекао да има нека сазнања о минском пољу, да је сазнао од човека који је постављао та минска поља па да се онда у команди чуло да су неки цивили одведени, мислим нашли се тамо на минском пољу. Па јел можете ближе да нам објасните та ваша сазнања?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е овако, не могу ништа ближе да вам објасним зато што ја нисам био горе, и не знам ни како су ушли, ни зашто су ушли и ко их је одвео и зашто их је одвео, ко им је наредио, ко их је натерао, стварно немам тих података поузданих да видим, не могу, врло је то непријатно рећи сад, јесте видео сам, а да није, ради се о људима.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта сте ви то у команди чули, у штабу чули о томе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па реко сам вам мало пре, кад смо се враћали са извиђања командант је рекао да су реферисали, да је се десило то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта да су неки цивили се нашли на?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да су повређени људи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Поведени.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да су људи повређени у минском пољу, већи број људи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Цивили или, и не знате како су се ти цивили нашли на том месту?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, не знам, нисам се то распитивао, то је покренут поступак, послато команди дивизије, команда дивизије је то даље проследила и тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих вас питала, поменули сте да је задатак био разоружавање паравојних формација.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то подразумевало да ви идентификујете, имате сазнање о присуству одређених паравојних формација?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па овако да вам кажем, ја сам то реко мало пре. Њихова идентификација се показује на њиховом дејству на јединице ЈНА. То је најбоља идентификација и професионалци то знају да се не може тако на једну колону напасти, толике жртве нанети а да то буде један ил два човека да ураде а да немају иза себе можда и већи број људи наоружаних.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли ви имали неки тачан опис из команде шта су то паравојни састави, формације и које те паравојне формације су неки ваш циљ напада, разоружавања, акције?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па видите, кад дејствује минобацач, кад дејствују два минобацача 82 и 60, то су они мали минобацачи што се носе на рамену, и 82 они који се товаре на леђа, то је вод минобацача, то је формација вода.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али ја питам за, не за врсту, категорију, него за, како утврђујете, идентификујете које су то паравојне формације, да ли је то нека полицијска, војна, јесу ли вам потребни такви подаци да бисте се ви организовали како ћете артиљеријску припрему или план да донесете?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па реко сам ја мало пре, већ стално упорно причам о томе, целу Јелаш, она је јединица која дејствује из реона Јелаш, значи то је већ формацијска јединица, ако је то једно одељење дејствује, само једно одељење, онда је то одељење, онда је то формацијско одељење, оно има пет до седам људи, три, зависи како је, та формација се зове према томе како је

технички решено да се окружује једно техничко средство. Јел разумете?

НАТАША КАНДИЋ: Па није, не одређује се тако паравојна формација, да ли је то паравојна по врсти оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад господине кажете ако су, ако су, јесте ли ви тамо имали те информације пре напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па имали смо, на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сад кажете ако су?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, ја хоћу да објасним госпођи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објашњавајте конкретно.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добро. Е овако, паравојне формације минобацачких водова су биле лоциране у Јелаш шуми.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су за вас биле релевантне само паравојне формације које су нападале ЈНА? Да ли уопште у вашој јединица има неке паравојне формације уопште или само ове?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не него, па паравојне формације иначе зависе од врсте наоружања и могу нападати и цивиле и војску.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А да ли су значи за вас биле релевантне само паравојни састави који нападају ЈНА и становништво?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то је паравојска, то је.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли онда артиљерија реагује када постоји конкретна ситуација да неке паравојне формације нападају становништво цивилно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја не знам, како, не разумем ја то питање, госпођа Соња, стварно не разумем питање.

НАТАША КАНДИЋ: Не разумете.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево конкретно, у Ловасу је на основу сведочења мештана било паравојних састава које су нападале цивилно становништво.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли ви употребљавате или имате, по плану да онда артиљеријском ватром браните то становништво од напада?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, не, овако. Ја сам објаснио да те паравојне формације оне да би опстале у селу, значи оне имају контролу у селу, паравојне и оне имају своје пунктове обезбеђења села и подређују село својим потребама паравојног организовања и извођења дејстава. Значи нису оне стално у дејству,

оне изађу, вод, оделење и дејствују по једној колони или оду у село и тероришу тамо становништво. Без обзира ко је, ја сад говорим искључиво.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ви као артиљерија немате везе са тим?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја сад то, него.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, ви кажете да су, да сте ви дејствовали зато што су биле нек паравојне формације у селу и задатак је било разоружавање. Али мени није овако као лаику јасно, зашто ви реагујете само када, само тада 10-ог на неке паравојне формације наводно које су у селу, а после ви, на основу овде доказног овог поступка знамо да има тих разних паравојних формација али не делујете.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја сам рекао да сам деловао, дејствовао сам по Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немамо никаквих користи од тих питања, једино.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ми објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још неких питања?

НАТАША КАНДИЋ: Има. Говорите код истражног судије о томе како сте ви имали Женевске конвенције још давно и како сте својим војницима.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ево је, донео сам је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја хоћу да вас само питам, мада је било питања и ви сте рекли да нисте проверавали, а сада нисте проверавали шта је било резултат ваших тих припрема и акција у односу на, не мора само у односу на становништво неког места, него у односу на непријатеља.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да?

НАТАША КАНДИЋ: Па вас питам, кажите ми како то сада, ви сте тамо начелник тог артиљерије и изводите акцију, гађате тамо, гранатирате, а после тога уопште не проверавате шта се тамо догодило, а имате при том, стално носите те Женевске конвенције са собом. Како то? Не, само је рекао проверио, али ја везујем сада за Женевске конвенције, зато што Женевске конвенције обавезују да се на један одређен начин односи према непријатељској страни и страдањима непријатељске војске, значи да се обави асанација, да се покупи, да се достојно сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је, одговорио је то, ја сам га питала и изјаснио се на то. Јел има још питања?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам то већ одговорио и.

НАТАША КАНДИЋ: Ево опет имам једно лаичко, знате ја лаичко.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, госпођо судија, врло је интересантно ово питање, врло. Без обзира на то, али то је интересантно питање из неких других сад разматрања, врло интересантно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Само да вас питам још ово. Кажите ми када гађате нешто, када у ствари се догоди да је у неком селу, ево у Ловасу на основу сведочења овде оштећених, ми знамо да је тамо пет кућа тада 01.10., оштећено и да је у једној кући граната пала и погодила човека и убила га. Молим? 10.10., извињавам се. Сад ми реците шта по тим вашим мерилима, како може да се догоди, да ли је тај план ваш извођења читаве акције у реду, ако ви кажете нисте имали намере да гађате објекте а пет, погодите пет, доведете у озбиљно стање да су оштећени и да постоји и жртва. Да ли је то могуће молим вас, да ли је то онда, да ли онда неко са стране или ја могу стварно да верујем да ви нисте хтели да гађате објекте у селу или на основу тога што су пет погођене се искључује грешка, као што ви кажете?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ми не знамо да ли је пет објеката стварно срушено, то уопште није егзактан податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама дао реч.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Извините.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам се позвала на сведоке и на.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Госпођа Соња, да вам одговорим ово, у сваком рату ја лично, ја лично, човек који имам четворо деце, лично жалим те жртве, лично жалим те жртве и те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро господине, немамо користи од тога.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може пет објекта да буде, да се припишу грешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појасните суду циљ који ви гађате југоисточна падина села, удаљено од центра села колико?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Негде можда 400 до 600 метара, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте смањили, рекли сте 800 прво на почетку.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не знам, 400, 600, 800 не знам тачно колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли може да се деси таква грешка да погодите тамо у селу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Може да се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Може да се деси грешка, може да се деси борац да погреша, може да се деси.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ако може да се мери у објектима, да ли је то грешка може ли да се погоди један објекат или и даље остаје грешка ако је у питању пет кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ми немамо тај податак за пет кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам то сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго. Идемо даље са питањима.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Госпођа судија, ја података да је оштећено толико кућа, да су погинули немамо, нико тај податак није изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са питањима.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте ви, кад кажете нико није изнео, ко је требао да изнесе?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Они који су извршили расформирање, овај, разоружавање људи у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они требали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па они горе који су успоставили влас да виде да ли је погинуо неко или није погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то њихова дужност да врше анализу ваших дејстава је ли?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Они су ушли и добили су задатак, ми смо дејствовали до села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и зашто после тог дејства ви нисте вршили анализу ваших дејстава него тамо ови да врше анализу ваших дејстава?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, да не врше они анализу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Него да разоружају и да изнесу колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за то шта је, кажете постоји могућност грешке, па може тамо, може нека кућа, па шта ће они то да раде?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам рекао да постоји могућност, ја уопште нисам негирао могућност грешке да је одлетела граната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте после тога нисте то ништа проверавали, тамо нисте се?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, то да, али нисам лично ишо да проверавам да ли је тамо неко погођен, порушен и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Имам само још питање. Да ли неко има обавезу, разумела сам да ви немате обавезу да проверавате резултате ваше акције, а да ли неко други. Јел тако, или имате обавезу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Има, има обавезу.

НАТАША КАНДИЋ: Имате обавезу?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, па ја сам то реко јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, имате обавезу а нисте то урадили?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, проверили, акцију, резултати акције, резултати акције су, паравојне јединице су отеране са положаја испред села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо вас вашег дејства резултати?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па то сам вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ваше дејство било да гађате те паравојне, интересује ме резултат вашег дејства, јесте ли видели документ тај? Јесте ли имали састанак, кажете нисте, нисте то разматрали.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја сам, ја имам, па ја правим тај план, план ја планирам. Ја планирам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Разумете, и објаснио сам да сам ја испланирао и ја сам дејствовао по тим и тим објектима и учинак дејства је тај.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли у тај учинак дејства не спада то да ли има неких жртава на пример који спадају у категорију заштићених лица, пошто се имали те Женевске конвенције?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја не знам да ли је неко погрешно и да ли овај.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја само питам, да ли то спада у то да сад ви видите, морате да имате податке о свом учинку, јел то спада у то или страдање цивила са непријатељске стране не спада у вашу обавезу да проверите?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па ја да вам кажем, страдање цивила, наоружаних људи који су у селу то нису цивили, то су већ наоружани људи.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али ја кажем цивили спадају у категорију заштићених особа.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Знате шта госпођо Соња, ја заиста нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам ја Соња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је, није проверавао и шта ћемо сад.

НАТАША КАНДИЋ: Није проверавао, добро. Само питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји у опису вашег посла или других на вашој позицији обавеза да ту власт која се тамо формира позовете и тражите извештај о томе шта се тамо, какво је стање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је тако нешто учињено?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Постоји тамо, то команда бригаде, командант и начелник шаљу органе који иду да проверавају да ли то функционише или не функционише.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то учињено?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Ја мислим да јесте, да је учињено.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји, да ли ви треба да сте обавештени о томе, пошто сте ви изводили тај артиљеријски.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Па командант и начелник су сигурно обавештени а вероватно да је било да би био обавештен и ја, рекао сам да је, била је мисија Евроске уније после тога и да су били у селу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али ја вас питам да ли сте ви били обавештени или да ли је трбало да будете?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, ја нисам био обавештен да је нека кућа, нити сам имао сазнање, нит је дошло такво сазнање, ни да је неко погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Допусних питања тужилац нема. А само да вас питам, рекосте није дејствовао тај оклопни батаљон.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Одред, оклопни одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред, овде пише батаљон по овом задатку.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, није то батаљон, то је дивизион противоклопни, али он формира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте да није дејствовао први оклопни батаљон.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тенкови нису уопште дејствовали.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Нису дејствовали, нису дејствовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било искључиво због магле да нису дејствовали?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Не, не, нису дејствовали иначе, наређено је да не дејствују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наређено да не дејствују?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да не дејствују по селу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај ваш мешовити противоклопни артиљеријски дивизион?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Исто је да не дејствује, нема потребе, само је ово дејствовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису дејствовали јел је било наређено да не дејствују?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога наређено, од?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Од команде бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто господине да нам кажете што вас нико није питао а ви сматрате да је битно?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Е имам ја да вам кажем, започео сам мало пре мисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што се односи на предмет оптужбе, неке импресије, бриге Ваше.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Да, да, али морам да кажем нешто, ја жалим жртве које су пале, али људи који су се дрзнули да узму оружје, да пуцају на своје суграђане, и да пуцају на своју војску, молим вас, па, ја заиста жалим те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

Захваљујем вам се господине Милутиновићу.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: И извињавам се госпођо судија, могу да се извинем оном дечку, малопре да не схвати ме погрешно, ја уопште немам намеру да, ја сам се иначе тамо где сам пролазио представљао људима, ја сам потпуковник Милутиновић, никад се тога нисам стидео, тај и тај сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, не разумем, шта.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Овај човек је схватио да ја сад као да га ја познајем, да сам га виђао, а рекао сам не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Овај, овај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Крњајић и оптужени Девчић?

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Што сам га питао да је из Ваљева, ја се Вама заиста извињавам, али заиста се. Немојте се наљутити, немојте се наљутити молим вас. Хвала судија. Јесам ли слободан ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободни сте.

Сведок МИЛОСАВ МИЛУТИНОВИЋ: Захваљујем се, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 13.49 часова и биће настављен:

Односно одлаже се претрес за дане:

Од 20-ог до 24-ог септембра у судници 2 овог суда, од 27-ог до 01.октобра у судници 3 у Палати правде.

Распоред сведока ћете накнадно добити.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Чекајте, у 09.30 све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све. Не знамо да ли ће баш сви дани бити попуњени, видећемо, у судници 3 у Палати правде, а распоред сведока ћете накнадно добити. Ови писмени предлози за укидање притвора одлучиваће КВ веће.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА